

Ch ng 15

Âm M u Bí M t

Ng i àn ông n m sau l ng cô th u u. Dù anh n m nghiêng hay n m th ng thì m t cánh tay v n kê d i c Tô M t. Do s ng c thân ã lâu nên Tô M t không quen, c êm cô ng ch p ch n, c ng không dám ng y.

Tr i t m sáng, m a r i l p p, n a ng i Tô M t nh tê li t. Cô không ch u n i ành tr mình, c th tho i mái h n. Tr c m t cô là b ng c tr n c a ng i àn ông. Anh có thân hình c ng trắng, cánh tay y s c m nh, vòng tay vô cùng m áp. Trên ng i anh t a ra mùi d u t m, mùi r u thoang tho ng và c mùi àn ông ph n mê m. Cô luôn d dàng c m nh n c mùi h ng này, th m chí quen đ n v i nó, nh ng i u ó c ng khi n cô phi n mu n.

Tô M t nh ng m t, nhìn th y cái c m àn ông h i nh n, đ ng nh anh g y i m t chút... Cô không có cách nào buông th b n thân, l i cú th p u.

C m c a anh ch m vào nh u cô. M t lúc sau, bàn tay l n vu t ve b u ng c m m m i r i xu ng n mông. Anh c t gi ng khàn khàn: “Em lên trên i!”

Tô M t b V ng C An kéo ng i lên ng i anh. M t cô ng nh ng cô v n ph i h p cùng anh, ng tác dè d t và khó nh c.

V ng C An nhìn cô ch m ch m, h i th g p gáp. Anh v n nh cô ch ng nh ng vì không th tìm ch , cu i cùng l i è cô xu ng, nói nh : “V n tôi thì h n!”

Hai ng i l i ti p t c qu n quýt, giao hòa.

Tr i ã sáng h n, không khí giá l nh. Tô M t ng m ngh , cu i cùng v n lên tí ng h i: “Anh... g n ây anh có ng i ph n khác không?”

V ng C An n m s p trên gi ng ngh ng i: “Sao v y?”

“Tôi... tôi không bi t có nên i khám...”

Anh ngo nh u nhìn cô. “Tôi lúc nào c ng có”.

Tô M t không lên tí ng, m c qu n áo r i xu ng gi ng. V ng C An n m c tay cô nh ng cô l p t c thu tay v . “Hôm nay là ngày làm vi c cu i cùng c a n m, không nên i mu n”.

Tô M t n công ty, k s Hàn ang trò chuy n v i ng i i s nh. Gi i thi u m i bi t, ng i này ch a n b n m i tu i, là b n h c cùng tr ng, h c trên anh ta vài khóa. B c àn anh n đ tuy n vào v trí qu n lý c p cao, hai ng i tình c g p l i.

Tô M t s p x p h s d án trong phòng làm vi c. Cánh c a m toang, cô nhìn th y V ng C An i vào v n phòng ch t ch bên c nh. Không bao lâu sau, m y lãnh o c p cao l n l t i vào, cu c ph ng v n tuy n nhân viên b t u.

Bu i tr a t i nhà n, k s Hàn v a n v a i àn anh cùng tr ng. Tô M t và anh ta n g n xong thì ng i ó m i n. Anh ta c t gi ng y c m khái: “Tôi t i mi n Nam l p nghi p bao nhiêu n m, làm vi c v i không ít ông ch , ph ng v n xin vi c c ng không ít nh ng hôm nay là l n c ng th ng nh t. Không ng ch t ch V ng còn tr nh v y”.

“Tình hình th nào r i?” K s Hàn h i.

“Ông ch c a hai ng i m i n c m nh ng tôi t ch i, v i lý do tình c g p l i b n c ây”. Anh ta u ng m t ng m n c, nói ti p: “Các lãnh o c p cao thay phiên nhau a ra câu h i. Ch t ch V ng h u nh không lên ti ng, ch ng i sau bàn làm vi c quan sát tôi. Tôi có c m giác nh b nh t trong m t cái l ng, m i câu nói u ph i cân nh c k l ng, th m chí n s thay i nét m t c ng c n chú ý”.

K s Hàn l c u, quay sang Tô M t. “Ti u Tô là ch thân thi t nên tôi m i nói th ng, ng i nhà h V ng u không d ti p xúc. n nhân tài nh cô còn khó ng phó n a là ng i khác”.

Ng i àn ông c i. “C ng không h n khó ng phó, ch là cu c i tho i d ng nh không m y bình ng. Con ng i ch t ch V ng r t khó n m b t”.

K s Hàn an i: “Anh ng b ng. Ch t ch V ng có m t ng i em trai, nghe nói ch c n vào phòng làm vi c c a anh ta, ng i em trai l i n c p m t nh cô dâu m i v nhà ch ng. N m ngoái không bi t vì chuy n gì, anh ta u i th ng c em trai. Cô c ng nghe nói n v này úng không, Ti u Tô?”

Tô M t l c u. “Tôi không rõ”.

Ng i àn ông kia l i nói: “Ông ch c a các v có tác phong c ng r n, ây là khuy t i m nh ng c ng là u i m. C u ta m nh m , s c bén nh ng không hòa nhã, thân thi n, d c t i v i ng i khác”. Anh ta th dài. “Còn ít tu i h n tôi, úng là h u sinh kh úy”.

Tô M t th m ng h , ng i này nói không sai chút nào.

n c m xong, ng i àn ông ó cáo t , Tô M t và k s Hàn quay v v n phòng. K s Hàn lên ti ng: “Ti u Tô, lúc nào r nh n nhà tôi ch i, bà xã tôi nh c n cô su t”. Gi ng i u c a anh ta có ph n r : “Hôm qua tôi ã n xin ngh vi c r i”.

“Anh c ng b i sao?” Tô M t h i.

K s Hàn g t u. “Tôi m i vào công ty không bao lâu, c ng ch g p ch t ch V ng vài l n. Bây gi bên c nh ch t ch có nhi u nhân tài, tôi r t khó có c h i th ng ti n”.

Tô M t tr m t suy ngh .

K s Hàn nói ti p: “Gia ình tôi có b n ng ình ng ch có m t ng ì ì làm, tôi không th r rà. Tôi ã n p h s vào m y tr ng, g m c công l p l n t th c, ngh h c thu t v n n nh h n. N u không c, tôi s t i tr ng trung h c tr ng ì m. Bâ y gi có nhi u ti n s “h i quy” v d y Toán, Lý, Hóa t i các trung h c ch t l ng cao, ãi ng c ng r t t t”.

Tô M t th m th dài, nói: “ ì u ki n c a anh t t nh v y, ch c ch n không thành v n ”.

K s Hàn l c u.

Bu i chi u, Tô M t v s m, m i c nhà c u ra ngoài n b a c m t t niên. Cô nh n tin cho V ng C An, báo s v mu n nh ng không có h i âm.

Trong b a c m, ông Chung t nhiên h i n V ng Tì n, Tô M t k ì i khái. Chung Thanh cúi u im l ng, ông Chung r m r m n c m t. Chung Minh d n b n trai n, ch ng ki n c nh t ng này, cô li n nói sang chuy n khác, c nhà mi n c ng c ì nói.

n c m xong, c u m kêu Tô M t cùng v nhà ón Giao th a. Tô M t t ch ì, nói ph i chu n b hành lý.

Trên ng v , Tô M t r vào siêu th . Th c ph m trong siêu th không còn t ì, cô mua m t ít tr ng gà, th t và khô, n u V ng C An n nhà, cô c ng có th n u vài món t t . Tô M t mu n mua r u nh ng ngh mang v ch c c ng b chê bai nên ành t b ý nh.

V n nhà, bên trong t i om, Tô M t v i b t èn. Va li v n phòng khách, có l V ng C An tìm qu n áo tr c khi ra ngoài. Cô g ì ì n cho b m . Lúc xem ch ng trình m ng n m m ì, cô không t p trung tinh th n, li n ng d y ì n u vài món, coi nh n thêm.

Ch ng bao lâu sau, có ng ì móc chìa khóa m c a. Tô M t l p t c c i t p d , rón rón ì vào nhà t m, ch nh l i u tóc.

V ng C An vào nhà, nhìn th y n trên bàn, nói: “Tôi n r ì”.

Tô M t nói: “Tôi c ng n r ì”.

Anh t nhiên nh ra, h i: “Em t ì nhà h hàng à?”

Tô M t ch “ ” m t ti ng.

Anh c ì áo khoác ngoài a cho cô, m t lúc sau l i h i: “Con bé em h c a em g n ây th nào?”

Tô M t ng n ng ì, th m h i h n vì ã nói ra b n t ó. Cô giúp anh treo áo khoác lên m c, không tr l i. Trên ti vi, ti ng nh c r n ràng. V ng C An ì vào phòng b p u ng n c.

Tô M t dè d t nói nh : “Con bé r t bu n, c u tôi bi t tin c ng r t bu n. Ch ng ai mu n x y ra chuy n này”.

V ng C An làm nh không nghe th y. i n tho i chuông, anh i vào th phòng nghe i n tho i. C bu i t i, di ng c a anh ho t ng không ng ng ngh , toàn là nh ng cu c g i chúc m ng n m m i.

M i hai gi êm, ti ng pháo n giòn giã. V ng C An không bi t ã lên t ng trên t lúc nào. Sáng hôm sau, m i ng i n m m t bên gi ng.

V ng C An i t sáng s m, Tô M t không th y anh li n l i m nh gi y, cô mua m t bó hoa t i và m t l ng quà n chúc T t V ng Á Nam. Nhà ng i ta ch ng thi u th gì, coi nh cô bày t tâm ý.

M ng m t T t, bi t th c a T ng gia có v l nh l o. Ng i làm u v nhà oàn t v i gia ình, ch còn m t ng i giúp vi c và m t b o v trông coi.

T ng Thiên B o r t vui khi g p Tô M t. V ng Á Nam c ng l ý c i, nói ng i pha trà, rót n c. “Bây gi không gi ng tr c kia, ch có cô là nh mà n th m tôi”.

Tô M t an i: “K s V ng, là tôi i chúc T t h i s m”.

V ng Á Nam c i. “Cô không c n an i tôi. S ng n t ng tu i này, tôi làm gì ch ng l l i không hi u. Nh ng n m tr c i n tho i chúc T t kêu t t i Ba m i n r m tháng Giêng, n ào n m c tôi ch ng c ngh ng i, ch âu có l nh l o nh bây gi .”

Tô M t g ng c i.

V ng Á Nam c i. “G n ây cô th nào? Có d nh gì không?”

“Tôi mu n v Giang Nam”. ây là câu nói th t lòng, ti p theo là câu l y lòng i ph ng. “ l i c ng ch ng còn ý ngh a gì c ”.

V ng Á Nam có v c m ng, bà ta g t u. “Cô r t t t, không gi ng b n h , u b i ho c tr m t...”

Tr ng ng c Tô M t p thành th ch.

V ng Á Nam nói ti p: “Th t ra tôi có m t suy ngh , không bi t cô có nh n l i không?”

Tô M t: “Ch t ch c nói i !”

V ng Á Nam nói: “Ra t t tôi s quay v công ty khoa h c k thu t B o Thu n tri n khai công vi c, cô có b ng lòng theo tôi qua bên ó không?”

Ánh m t bà ta v a m t m i v a mong ch . Tô M t không dám do d , l p t c áp: “ ng nhiên b ng lòng. Tôi còn lo ch t ch không d n tôi theo”.

V ng Á Nam c t gi ng bình th n: “Cô nên bi t ã ng c a công ty ó không th b ng t p oàn”.

Tô M t suy t trong giây lát. Ngh n chuy n x y ra m y ngày qua, cô c t gi ng thành kh n: “N u lúc u không có ch t ch, tôi c ng không th ti p t c làm vì c An Th nh. Ch c n ch t ch c m th y tôi còn h u ích, cho dù t t c m i ng i b ch t ch mà i, tôi c ng s bên ch t ch”.

“R t t t!” V ng Á Nam hài lòng g t u. “Nh ng lúc nh th này, ng i nào không r i b tôi, sau này tôi s không b c ãi ng i ó!”

Tâm tr ng c a Tô M t h t s c ph c t p. T ng Thiên B o t ra s t ru t, kéo Tô M t i hát karaoke.

V ng Á Nam c i, v vào tay con trai. “ c, hai a i ch i m t lúc i! Thiên B o r t áng th ng, c ngày ch g p m i bà già này, tr ng h c ngh T t, ch ng có ng i ch i cùng”.

Tô M t v i g t u.

V ng Á Nam l i nói: “T m ng b n, tôi s i chúc T t m t s lãnh o t nh. Cô ng ng i hai ngày, hôm ó lái xe n ón tôi”.

Tô M t ngh , chuy n này ã quy t nh, bây gi t ch i thì không hay l m. trong lòng có v ng m c nh ng cô ch có th ch u ng.

Lên t ng trên, T ng Thiên B o th dài. “T t c ng ch ng th y An An n ch i. M tôi l i không cho tôi i tìm anh ta”.

“Anh nhà cùng m ch ng ph i r t t t hay sao?” Tô M t h i.

“Nh ng m tôi có ch i v i tôi âu! Có lúc bà ra ngoài c ngày, có lúc trong th phòng c ngày”.

Tô M t h i: “M anh quá m t m i, s c m t c a bà r t t , anh có c m th y không?”

T ng Thiên B o m h nói: “Gì c ?”

Tô M t c i c i, không nói ti p. Cô a m t micro cho anh ta, hai ng i cùng hát.

Bu i tr a, V ng Á Nam gi l i n c m, cô nói khéo ph i t i nhà c u chúc T t. V ng Á Nam lên gác ng ng i. T ng Thiên B o lén lút theo cô ra ngoài. “Cô th ký, hãy d n tôi i tìm An An!”

Tô M t nói: “Không c, m anh s lo l ng”.

T ng Thiên B o gi tay ra hi u. “Tôi gi i n tho i cho anh ta”.

Tô M t ang bu n phi n vì không có th i gian v nhà th m con gái, gi l i b T ng Thiên B o eo bám, cô ành rút i n tho i. “Thiên B o, anh t nói chuy n v i anh y i!”

u kia b t máy, T ng Thiên B o v i lên ti ng: “An An, T t n r i, sao anh không t i ch i v i tôi?”

Tô M t ng xa, không nghe rõ u bên kia nói gì. M t lúc sau, T ng Thiên B o lên ti ng: “ , cô y nhà tôi. , chúng tôi hát karaoke”.

V ng C An ng phó vài câu r i cúp máy. Anh nhìn lão Tr ng bê m t thùng h ng, n n và ti n vàng t c p sau xe ô tô.

Lão Tr ng nh c nh : “Nh t nh không c quên, lo i gi y vàng này ph i t cu i cùng. Ng i x a mê tín, nói lo i gi y này là thiên la a võng, b t h t s ti ng i y t tr c ó, ng i d i su i vàng m i có th nh n c”.

Ông v a l m b m v a i lên núi. Phát hi n bên c nh không có ng i, ông li n quay u. Th y V ng C An ng bên c nh xe ô tô hút thu c, ông h i: “C u không lên trên ó à?”

V ng C An l c u. “Chú c i i! Hai hôm tr c tôi ã t cho nó nhà. Chú hãy t m t ít cho c b m tôi n a!”

Lão Tr ng không h i nhi u, trong lòng r t bu n.

V ng C An hút h t hai i u thu c, lão Tr ng ã i xu ng núi. Trên ng v , ông h i: “Chi u nay tôi v quê n T t, hay là c u i cùng tôi? ng nhà m t mình.”

V ng C An ng m ngh r i áp: “ c!”

Lão Tr ng l i nói: “ quê v a xây nhà m i, ch , ch là i u ki n sinh ho t kém m t chút, c u ng chê bai. C u hãy g i c Tô ti u th cùng v ”.

“Không c n, cô y v Giang Nam n T t”. V ng C An nói.

Tô M t l i b h t hành lý ra ngoài, g i i n tho i cho b m nói rõ tình hình. Ông bà Tô r t thông c m, nói công vi c quan tr ng, ng ph s tín nhi m c a lãnh o. Ch duy nh t Thanh Tuy n ít l i, con bé không kêu ca nh ng c ng ch ng nhi t tình nh m i hôm, m i nói c hai câu, nó b o: “Bye bye, con i xem C u vui v ây, m i làm vi c i!”

Tô M t c ng ch ng bi t làm th nào. Cô g i i n cho V ng C An nh ng anh t t máy. Anh l i bi n m t vài ngày.

n t i m ng Ba, Tô M t quy t nh th g i l n cu i. L n này i n tho i có tín hi u, anh h i: “Em không v quê à?”

“Không”.

Bu i t i anh n nhà, l i kéo cô lên gi ng, giày vò n êm khuya. Sáng hôm sau, anh l i n i h ng, mu n làm l n n a, Tô M t tr n xu ng th phòng, anh qu n chỉ c kh n t m, i theo cô.

Th y thái này c a anh, Tô M t càng bu n b c, h i: “Tôi không ph i công c trút b c a anh!”

V ng C An ng ng u nhìn cô. “Em không có ham mu n? Em không thích thú? Không thích thú mà kêu l n ti ng th ?” Th y cô im l ng, anh ti p t c: “Có ham mu n thì làm, ây là i u r t bình th ng”.

Tô M t qu n ch n lên ng i. “Không ph i nh v y, anh ang trút b s ph n n”.

V ng C An tr m m c.

Tô M t nói th ng: “Tr c m t anh, tôi không dám nh c n b t c ng i nào hay chuy n gì, ch s l mi ng”.

M t lúc sau, anh m i áp: “Tôi không có cách nào không ngh n chuy n ó”.

Tô M t nói: “T i gì anh ph i hành h b n thân, còn làm kh tôi?”

“N u không ph i vì...” V ng C An c t gi ng bình th n. “Tôi ã khi n nh ng ng i h hàng c a em không còn ch n dung thân t Nam Chiêm này”.

Tô M t l c u, khoe m t ng n l . Khó kh n l m m i ki m ch c, cô lên ti ng: “Có m t vi c tôi mu n nói cho anh bi t... Tôi nh theo V ng Á Nam t i công ty khoa h c k thu t B o Thu n”.

V ng C An chau mày. “Sao em l i n ó?”

“Bà hy v ng tôi qua bên ó.”

“Công ty ó r t bình th ng. Th t ra tôi có th giúp em s p x p công vi c, ch c n em nói m t ti ng”.

Tô M t không ý n câu nói c a anh. “Anh có c m th y Thiên B o r t áng th ng hay không? Cô anh l n tu i nh v y mà v n ph i bôn ba v t v vì anh ta”.

V ng C An im l ng, t nhiên nh ch mi ng c i. “S c m thông c a em ch ng áng giá m t xu”.

Tô M t b ng th y c ng th ng.

Anh è xu ng ng i cô, h i nh : “Có ph i m i k nh n s c m thông c a em thì u lên gi ng v i em?”

Tô M t v cái g i p vào ng i V ng C An nh ng b anh gi l i. Cô không th kháng c , t c gi n nói: “Anh tránh ra!”

V ng C An v n n m è trên ng i cô, toàn thân b t ng. Tô M t h t cách, ành c n b vai anh.

V ng C An không k p phòng. “Em nghi n c n ng i y à?” Anh h i nhúc nhích, c m th y au bu t.

L n này cô th t s t c gi n nên không h n nang.

“ ng c n n a, tôi d y là c ch gì?” V ng C An nói.

Không còn b kìm k p, Tô M t l p t c ném cái g i vào V ng C An. Anh b u i ra ngoài phòng khách, nh t qu n dài sofa m c vào ng i. Nhân lúc anh không phòng, Tô M t m c a, y anh ra ngoài.

V ng C An m i cúi u cài th t l ng, cánh c a ã óng s m. Tám, chín gi sáng, các c n h xung quanh v n h t s c yên t nh. C a s u hành lang m toang, không khí l nh tràn vào bu t giá.

M t lúc sau, va li qu n áo c a V ng C An c ng b ném ra ngoài. Anh nhanh chóng a tay ra ch n c a. Hai ng i u coi tr ng th di n, không ai lên tí ng, ch y i y l i.

V ng C An tay khe c a. Ai ng ng i bên trong t ra c ng r n, không h n nang, n m nh m t cái khi n anh th y au bu t, bu c ph i thu tay v . Cánh c a l i m t l n n a khép ch t. V ng C An bên ngoài b nhi m l nh, ho khù kh vài tí ng.

Vài giây sau, cánh c a l i m hé, áo s mi, áo vest và giày da c a anh b ném h t ra ngoài. V ng C An v a m c áo s mi, c a nhà Tùng Dung t nhiên m toang. Tri u T ng Khánh cùng hai m con ch ta i ra ngoài. Nhìn th y V ng C An, h v a kính ng c v a ng ng ng p. Hai bên im l ng nhìn i ph ng.

Tri u T ng Khánh gãi gãi sau gáy. “S p, chúng tôi i n sáng, s p có i cùng không?” Còn ch a d t l i, anh ta b c u m t cái th t l ng.

V ng C An làm nh không nghe th y, m t l nh, t t n cài t ng chi c cúc áo s mi.

Ba ng i kia không dám nhi u l i, rón rén i vào thang máy.

V ng C An p c a: “ c r i, m c a ra i!”

Ng i bên trong không có ph n ng.

Anh thò tay vào túi qu n, không th y chìa khóa nhà nên ành “xu ng n c”:
“ c r i, là tôi nói sai, em mau m c a ra i!”

Tô M t choàng kh n ng i t a vào sofa nh ng không lên tí ng, tuy nhiên cô không r i m t kh i tay n m c a. M t lúc sau không nghe th y ng t nh gì n a, cô không tìm c, ng d y i m hé c a.

V ng C An ng bên c nh chi c va li, chau mày nhìn cô. Anh t nhiên gi tay, y m nh cánh c a. Tô M t lo ng cho ng l i l i. Khi ng v ng, cô lên tí ng: “Ng i vào, hành lý ngoài”.

Hai ng i ng c a i di n nhau, Tô M t lên tí ng tr c: “Anh nói úng, tôi c m thông v i anh, c ng c m thông v i T ng Thiên B o”.

V ng C An cài cúc áo. “Lòng l ng thi n c a k y u không áng tin, b i vì ngoài vì c th hi n s ng c m, h không còn l a ch n nào khác”.

Tô M t c g ng gi bình t nh. “ úng, t t nh t anh ng tin!”

V ng C An nói: “B m em nh t nh d y b o em, trái tim con ng i là máu th t, em i x chân thành v i m i ng i, m i ng i nh t nh s c m ng”.

Tô M t nói: “ úng v y! Lúc nh , m t ng i h hàng n nhà tôi gây chuy n m , nh ng sau ó ng i ta g p khó kh n, b m tôi l i g i ti n giúp. Tôi th t s không th lý gi i c. B m tôi nói, trái tim con ng i là máu th t. Tuy nhiên, ng i khác coi hành ng c a b m tôi là l ng nhiên. Sau này tôi k t hôn, quan h m ch ng, nàng dâu không t t. B m l i r n d y: m ch ng ã nhi u tu i, tôi ph i hi u th o, ng so o tính toán. Tôi làm theo l i d y, nh ng m ch ng l i c m th y tôi y u u i, không có ti n . Sau này... ch ng tôi ngo i tình, h u nh m i ng i u nói vì tôi không t t nên m i không gi c ch ng. B m khuyên tôi: “Con ng gây chuy n v i nó, con nên khoan dung, l ng, c m hóa nó, nó không l c ng, quay v t m”. Cô m m c i. “Vì v y tôi v a ph i ch u ng s ph n b i c a anh ta v a ph i i x t t v i anh ta. K t qu ... th t ra m c ích c a nh ng s vi c làm c coi là l ng thi n này ch ng qua ch là hy v ng i ph ng ch p nh n mình, là s th a hi p c a b n thân mà thôi”.

Tô M t d ng l i, th y anh ng i xu ng sofa, tr m ngâm nhìn cô nh ng không có ý c t ngang, cô nói ti p: “Th i gian qua chúng ta s ng cùng nhau, có l b i vì c m th y áy náy, s anh oán trách nên tôi m i c g ng h t s c bù p cho anh. Còn th c t , tôi ã không ch u n i tính cách c a anh t lâu. Tôi t ng ngh , cho dù chuy n ó liên quan n Chung Thanh, nh ng nó là nó, tôi là tôi, tôi không th ki m soát hành vi c a nó. Cho dù tôi t ng nói câu gì không hay thì c ng ch là nh t th i nôn nóng, tôi không c n ch u trách nhi m...” Cô th dài. “Anh hãy mau d n kh i nhà tôi. Hai chúng ta c n bình t nh l i”.

“C n bình t nh làm gì?” V ng C An t nhiên lên ti ng h i.

Tô M t nói: “C m giác c a anh khi i di n v i tôi bây gi gi ng nh tôi v i anh tr c kia. N u tôi có làm i u gì ó v i anh, s càng có c m giác t i l i. Anh c ng nh v y, úng không?”

V ng C An không tr l i.

Tô M t a m t nhìn i ch khác, nói nh : “Có quá nhi u th ng n cách gi a chúng ta. V chuy n c a anh, tôi c ng t n l c, tôi có cu c s ng c a tôi...”

“Vì v y em không mu n l i An Th nh?” Anh h i.

“C ng không hoàn toàn là nh v y”. Tô M t ng m ngh . “Bây gi bên c nh anh có nhi u nhân tài, b n h mu n l y lòng anh còn không k p. Dù l i, ch e tình tr ng c a tôi không b ng m t ph n trên gi ng c a anh. Khi ó, tôi ch ng c n làm vi c, anh ch c n mua chi c gi ng là . Nh ng bây gi V ng Á Nam r t c n ng i. Tôi i theo bà y, ít nh t không r i vào tình c nh ng ng ng p nh v y. Bà y thành tâm gi tôi l i, s ào t o tôi. Bà y tr i qua bi t bao sóng to gió l n, m i m y n m xây d ng c m i quan h r ng rãi. i v i tôi mà nói, c h i này r t hi m g p. Tôi ch là... Tôi chính là ng i theo ch ngh a c h i”.

V ng C An tr m m c, m t lúc sau m i lên ti ng: “Con ng i em, tuy n ng l c có h n nh ng r t th ng th n”.

Tô M t nói nh : “Tôi mu n cho mình thêm n a n m, ánh c c m t phen. V ng Á Nam ang ánh c c, chúng tôi u t c c cho t ng lai”. Cô ng p ng ng nh ng v n nói: “Còn anh v n vì quá kh ...”

V ng C An không mu n nghe, c t ngang: “Vì v y bây gi em nh v ch rõ ranh gi i v i tôi?”

Tô M t không mu n gi i thích, ch tr m m c.

V ng C An có chút do d nh ng v n ng d y, thò tay vào túi qu n theo thói quen, tìm th y chìa khóa túi bên này. Anh rút chìa khóa, tr c khi ra c a li n ném chìa khóa vào cái bát g m trên giá giày.

C a ra vào m toang, Tô M t c m th y l nh, co ng i trên sofa. Nghe th y tí ng óng c a, cô b t ng m t lúc, tâm tr ng d ng nh không xao ng nh ng n c m t l i trào ra.

Cô v i lau n c m t, nhìn ng h treo t ng, phát hi n không còn s m nên v i i r a m t. i ngang qua th phòng, Tô M t b t giác d ng b c. Trên gi ng v n b a b n. Hôm nay tr i n ng, c n phòng tràn ng p ánh sáng, t a h h i m v n còn.

Tô M t n bi t th c a T ng gia, V ng Á Nam ang ng i sofa ch i, quà T t t s n trên bàn trà. Th y cô xu t hi n, V ng Á Nam c i t i. “H i mu n m t chút, tôi còn t ng cô không n. Tr c T t, tôi c ng nói chuy n v i m y ng i công ty. Tôi mu n m i Ti u Hàn nh ng c u ta ã quy t nh ngh vi c. Dù sao c ng là ng i h c hành, i nhân x th không linh ho t nh cô”.

ây là l n u tiên Tô M t nghe th y l i nh n xét v mình nh v y.

“H c nhi u d lo tr c lo sau, không n nh n tâm v i b n thân. M t ng i ph n th ng th n nh cô t ng i hi m g p”. V ng Á Nam t ng t chuy n ch . “Ng i nh n tâm m i có tham v ng”.

Tô M t h i ngây ng i, không lên tí ng.

Hai ng i r i kh i nhà. Ô tô i vòng vèo, vào m t khu chung c r p bóng cây xanh. Tòa nhà cao t ng c k n m bên trong, xem ra ã c xây d ng t lâu. L i i v n y xác pháo, b n th u.

V ng Á Nam lên tí ng: “Ng i qu n lý ngành công nghi p c a t nh s ng ây. Ng i này m i nh m ch c. Bây gi , các quan ch c u l ng l , s b bàn ra tán vào. M t s còn c tình s ng nh ng n i có i u ki n kém, th m chí không b ng ng i dân bình th ng. K th c...” Bà không nói tí p. “Hôm nay chúng ta n th m dò tr c”. Bà nh c n hoàn c nh gia ình và thói quen, s thích c a v lãnh o m i.

Tô M t m i n c ng ghi nh . Cô không m y t p trung, trong lòng th m ngh , ch c ph i m t m t th i gian n a m i quen vì c.

Có khách n nhà chúc T t, v lãnh o t ra ôn hòa và ki m l i. Trong lúc nói chuy n, i ph ng t nhiên h i: “Nghe nói V ng T ng và ông ch Th ng có quan h r t t t?”

V ng Á Nam áp: “M y n m nay hai bên có quan h làm n qua l i”.

V lãnh o g t u.

Quay l i xe, V ng Á Nam nói: “Anh ta mu n tìm ng i giúp nên chúng ta ph i n ch Th ng Thu n m t chuy n. Ngày T t, ng i ta có ti p chúng ta hay không là m t nh , nh ng chúng ta v n ph i t ra tôn tr ng ng i ta”.

Tô M t i theo V ng Á Nam g p g m t lo t quan ch c, vài ngày sau m i i th m Th ng Thu n. Lúc g i i n tho i h ng p, Th ng Thu n qu nhiên t ch i, nh ng nói vài câu, h n l i nh n l i. V ng Á Nam cúp máy, h i Tô M t. “Bây gi tôi sa c l v n nh ng anh ta v n ch u g p tôi, cô có bi t t i sao không?”

Tô M t c ng oán ra vài ph n, c t gi ng thành kh n: “Th ng Thu n coi tr ng ch t ch”.

V ng Á Nam l c u. “Con ng i Th ng Thu n r t th c t . N u không ph i anh ta có thành ki n v i th ng V ng C An thì anh ta c ng ch ng g p tôi”.

Nghe n tên ng i àn ông này, tim Tô M t p m nh m t nh p.

V ng Á Nam nói ti p: “Th ng Thu n và V ng C An tr c ây có quan h r t t t. V ng C An t Nh t tr v , nóng lòng xây d ng s nghi p, m y d án u do Th ng Thu n m t tay giúp . T t nhiên, Th ng Thu n nh n không ít l i l c”.

Tô M t dè d t lên ti ng: “Trong v u th u l n tr c, V ng C An i tìm anh ta nh ng anh ta ch ng thềm ý”.

“Cô không bi t v xích mích. Nh c n m i nh , chuy n này x y ra tr c khi cô vào công ty”. V ng Á Nam c i c i. “V ng C An có m y công ty con bên ngoài, khá phát tri n. Nghe nói Th ng Thu n mu n c chia c ph n nh ng V ng C An không ng ý. Th ng Thu n cho r ng th ng An qua c u rút ván. Trong lòng anh ta có khúc m c, hai ng i không còn thân thi t nh d o u, bây gi ch là quan h xã giao mà thôi”.

Tô M t g t u.

V ng Á Nam nói ti p: “Ai c ng b o Th ng Thu n ch bi t n ch i sa a. Tôi th y anh ta r t coi tr ng quy n th . Anh ta c n ti n tài lót ng cho mình, ph n ch ng là gi i v i anh ta”.

Tô M t nói: “N u không, b n tôi c ng không n m c nh y l u”.

“Là cô ta quá ngu xu n”. V ng Á Nam c t gi ng bình th n. “Có m t câu nói khá hay, gi i kinh doanh là n i tr ng danh l i, thua ti n ch không thua

tâm. Ng i ch n danh l i, ch có “d c v ng”, không có trái tim thì m i không b nh h ng. Tình yêu ch là th nh bé, h vô”.

Tô M t l ng thnh.

V ng Á Nam nhìn cô. “Tôi s ng t ng này tu i, nhìn ng i không sai chút nào. Tôi tán th ng nh t là ph n thông minh l i có tham v ng. Có tham v ng m i không b àn ông d t m i”.

n nhà Th ng Thu n, hai ng i b t tay nhau chào h i. Th ng Thu n không t thái coi th ng tr c s th t th c a V ng Á Nam, ng c l i h n càng t ra nhi t tình.

Trong phòng khách, ng i giúp vi c ang ch i cùng m t bé gái h n m t tu i. Con bé ã bi t i, ang bám vào cái t th p, hi u k nhìn khách n. Bé gái có c p m t lạnh l i, g ng m t gi ng M c Úy Thanh.

Trong lòng Tô M t r t ph c t p, cô không th ki m ch , l i quan sát con bé.

Th ng Thu n l nh lòng nhìn bé gái r i quay sang nói v i ng i giúp vi c: “Thu d n , a con bé v nhà m tôi”.

Bé gái b b lên t ng trên. Nó ôm vai ng i giúp vi c, hét l n v i Th ng Thu n: “B , b !”

Th ng Thu n m c k , ch nói chuy n v i V ng Á Nam. i khách ra v , h n c ng r i kh i nhà. Sau T t, h n ph i tham gia m y ho t ng. Ho t ng u tiên là c t b ng khánh thành th vi n m i c a i h c Nam Chiêm do nhà tr ng m i.

Bây gi ã vào h c, bãi xe toàn ô tô sang tr ng. Tr c c a tòa nhà th vi n treo èn k t hoa, b trí n i cho khách ng i và sân kh u t m th i. Th i ti t ã tr nên m áp, m y cô ti p tân cao ráo, xinh p m t b s n xám t i ang h ng d n khách vào ch ng i.

Th ng Thu n ng i hàng gh u tiên. Ng i ch trì tuyên b bu i l b t u. Lãnh o nhà tr ng l n l t phát bi u ý ki n. Th ng Thu n nheo m t quan sát ng i ch trì. ó là m t cô gái có làn da tr ng nõn, di n m o n i b t. H n nhìn k , ch t nh ra là ai, b t giác m m c i.

Hai ng i cách nhau không xa nh ng i ph ng có v không nhìn th y h n. Cô h i h t c m, v m t nghiêm túc. Màu váy s n xám t m th ng nh ng càng tôn n c da c a cô gái. B váy bó sát làm n i b t ng cong c th , ng th i tôn lên v ki u di m v a ngây th v a tr ng thành. Trông cô gi ng qu ng t chín m ng ngon lành.

Th ng Thu n b ph i n ng n m c c h ng khô rất. H n o m t m t vòng, quan sát nh ng cô gái khác, u th y không b ng cô gái tr kia. H n v a th y khó ch u v a th m c ý. H n cho r ng, cô gái có b d ng nh ngày hôm nay, công c a h n không nh .

Nghe cô x ng tên nh ng v quan ch c c t b ng khánh thành, Th ng Thu n ch nh l i cà v t, i lên phía tr c.

Âm nh c n i lên, d i b ng c gi ng ra, các v lãnh o ng vào v trí. Chung Thanh c m m t cái khay, ng bên c nh, nh có nh không li c nhìn Th ng Thu n.

Th ng Thu n nh ch mi ng nhìn cô. H n c m kéo t cái khay c t m nh v i. Bên d i v tay rào rào.

Nhân lúc tr cái kéo v ch c , Th ng Thu n cúi u, ghé sát tai Chung Thanh nói nh : “Em y n h n tr c nhi u”.

Sau khi bu i c t b ng khánh thành k t thúc, Th ng Thu n b t tay xã giao v i m i ng i. Khi h n quay ra tìm ki m, cô gái ó ã bi n m t.

Lãnh o tr ng h c b trí xem bi u di n v n ngh và dùng b a, Th ng Thu n vi n c có vi c, b i tr c. Ngh n s si mê c a Chung Thanh tr c ây và thái th n nhiên c a cô hi n nay, h n b t giác nh cô nhi u h n. Th ng Thu n r t coi th ng nh ng ng i ph n bám ri t l y h n, nh ng i v i nh ng ng i ã t ng lên gi ng v i h n, h n luôn mong ch có th n m b t s ng ng ngừng, né tránh, oán h n hay gi b l nh nh t c a i ph ng, coi nh ây là ch ng c ch ng t b n h v n ch a quên h n. Ch riêng Chung Thanh không h ph i h p, cô hoàn toàn không ý n lòng t tôn c a àn ông. i u này ít nhi u khi n Th ng Thu n m t h ng. Nh ng sau n i th t v ng l i là c m giác nh nhung.

Trong gi i c a Th ng Thu n có r t nhi u ng i àn ông g p tình c nh: Ph n m t khi bi n thành món hàng b p, phi n ph c s ùn ùn kéo n. Nh ng lúc nh v y, luôn có ng i t ra phi n não khi không th thoát kh i cô ta. C m giác phi n não và c ý n cùng m t lúc, th t ra c ng t ng i kích thích, mà àn ông u không mu n t b s kích thích này. Ti p theo s là hai tình hu ng, ho c là m i vi c u suôn s nên nh n c s ng ng m c a ng i khác, ho c là b m i ng i chê c i, r ng anh không ch i n i thì hãy ngoan ngoãn nhà h u h v , ch ng ra ngoài gi trò.

V ph ng di n này, Th ng Thu n ch a bao gi g p r c r i. ng nhiên, h n c ng cho r ng, k c sau này c ng không bao gi x y ra chuy n ó.

Sau khi tái hôn, trên u có thêm “m cánh chu n”⁽¹⁾ nên Th ng Thu n bu c ph i b t phóng túng. Xe sang i thành Volkswagen bình th ng, gh ng i h i rung rung, không gian ch t h p, b loa c k , phía tr c còn xu t hi n ng i tài x c ngày ch ng nói ch ng r ng nh ng Th ng Thu n c m th y r t hài lòng. Càng nhìn ng i tài x , h n càng c m th y v a m t. Lái xe cho lãnh o, tuy t i không th dùng lo i ng i m m mép tép nh y, làm vi c h i h t.

H n m i th ng quan nên r t ph n kh i. V m i ch gi u: “Ch c v ó có gì t t? Xe ô tô ngày càng t , công vi c ngày càng b n r n, c ph n không c nh n, c ng không th giao d ch làm n, v y mà anh còn thích thú”.

Th ng Thu n không ng ý: “N u so sánh gi a ti n và quy n, trò ch i quy n l c ã h n”.

Nghe câu này, v h n l p t c t ra c nh gi ác: “So v i àn bà thì sao?”

S c m t Th ng Thu n không thay i, h n búng má v . “Anh v t v nh v y c ng ch vì m t ng i ph n mà thôi!” V a nói, h n v a ôm hôn v nh ng b i ph ng né tránh. Th ng Thu n vui v “thu n n c giọng thuy n”, buông v ra. “Anh i xem tài li u m t lát. Th i gian này ngày nào c ng ph i h p, báo cáo c ng, còn ph i làm báo cáo cá nhân. Không làm, sao có th l nh h i m t cách sâu s c tinh th n c a c p trên. Ông xã em có áp l c r t l n, v y mà em còn ó so o v i anh”.

Ph n tu i ba m i, trên gi ng gi ng khúc g , xu ng gi ng bi n thành m àn bà anh á, chua ngoa nh ng l i thích s d ng th o n c a nh ng cô gái tr khi n àn ông m t h t h ng thú.

Th ng Thu n vào th phòng, óng c a l i, l p t c tr nên nhàn r i. C m th y vô v , h n g i i n nh ng i dò h i phòng ký túc c a Chung Thanh, ng th i b o ng i mang n m t bó hoa. Trong bó hoa k p t m thi p, trên thi p ch có m t dây s , là s i n tho i riêng c a anh.

T ng hoa và quà g n n a tháng tr i, bên kia tuy nh n nh ng không h có ng t nh, Th ng Thu n quy t nh b m c vài ngày, nh ng h n càng khó ki m ch . Bu i t i, h n n c ng tr ng i h c, b o tài x vào tìm ng i. Không bao lâu sau, Chung Thanh ôm sách v i ra. Cô cúi ng i, gõ nh lên c a xe c a Th ng Thu n. C a kính h xu ng, Chung Thanh c t gi ng bình th n: “Này, tôi không n c quay u”.

Cô m c áo s mi và qu n bờ bó sát, bu c tóc uôi gà. Cô không trang i m, ôi môi ph t h ng m m m i, b u ng c c ng tròn. G ng m t l v tr con b ng b nh.

Th ng Thu n b t gi ác m m c i. H n ngh th m: nh v y m i úng, đáng v này m i phù h p v i tu i. H n lên ti ng: “Nha u, g n m t n m trôi qua nh ng tôi v n không th quên em. Ph i làm sao bây gi ?”

Chung Thanh l m h n.

Th ng Thu n l i nói: “ ng m c k tôi. Tr c ây, vì ang b c t c nên tôi m i nói v i em nh ng l i ó. Bây gi em v n còn nh à?”

Chung Thanh lên ti ng: “Anh nói xong ch a? Tôi còn b n vi c”.

“Lúc khác tôi l i n, c n gì hãy g i i n cho tôi”. Th ng Thu n không ý n thái c a Chung Thanh, h n m m c i nhìn cô. “B này không x ng v i em”.

Chung Thanh li n quay ng i b i. Nghe ti ng ng c ô tô xa d n, cu i cùng cô không th ki m ch s h ng ph n, l p t c ch y vào góc t ng g i i n tho i: “Tôi nói v i anh chuy n này, ng i àn ông tr c kia ã quay v tìm tôi”.

Gi ng nói c a ng i u máy bên kia l v m t m i: “Ti ng chuông ngân vang⁽²⁾? Chuy n v v n c a cô nói sau i, bây gi tôi r t b n”.

B gi i gáo n c l nh, Chung Thanh trách móc: “L n nào gi i n tho i cho anh, anh c ng kêu b n. Anh s g p tôi ph i không?”

“S g p cô? Cô x u n m c không th g p ng i khác?” i ph ng nói. “Sáng s m hôm nay b tôi ph i i c p c u, ông v a m i t nh l i”.

Chung Thanh nhú mày. “L i c p c u? K t khi tôi quen anh n nay, l n này là l n th m y r i”.

“Ch ng tan huy t u r ê huy t là v y, r t phi n ph c. Tôi cúp máy ây!” V a d t l i, ng i u máy bên kia li n cúp máy.

Chi u hôm sau không có ti t h c, Chung Thanh mua túi hoa qu r i t i b nh vi n. Vào khu v c n m vi n, cô li n nhìn th y L Chinh ng i chi c gh dài trong v n hoa hút thu c. Chung Thanh l y m t chai n c t túi nylon a cho anh ta. “B anh khá h n ch a?”

L Chinh c m chai n c, chau mày. “Tôi phát hi n con ng i cô r t thích t ra thân thi t v i ng i l . Tôi b o cô n ây à? T d ng cô ch y n b nh vi n làm gì?”

“Tôi là ng i bi t báo áp n hu , l n tr c anh giúp tôi nên tôi n th m b anh c ng là l th ng tình”.

“Nh ng cô n m y l n r i”.

Chung Thanh tr m m c m t lúc. “Tôi mu n tìm anh nói chuy n”.

L Chinh ném u m u thu c lá, dùng chân d p t t. “Tôi và cô gái nh nh cô thì có gì nói? C ng ch là m y chuy n v v n c a cô mà thôi!”

Chung Thanh ng i xu ng c nh anh ta, t nhiên h i: “L Chinh, b nh c a b anh c n bao nhiêu ti n? N u nhà anh không ti n, tôi b ng lòng tìm m t con ng ki m ti n cho ông ch a b nh”.

L Chinh li c nhìn cô. “Con ng gì ch ?”

Chung Thanh ng p ng ng. “Chính là tìm ng i có ti n gì ó”.

L Chinh im l ng vài giây, b ng phì c i, h i l i: “N u i l i là cô, cô có b ng lòng không?”

Chung Thanh nói: “Dù tôi b ng lòng, b m tôi c ng không ng ý, c bi t là b tôi. C cu c i này, ông không th phá b công th c t duy trong tr ng là en. Vì h không b ng lòng nên tôi có ki m ti n c ng vô d ng. N ng l c c a tôi l i có h n, do ó, tôi ch có th a ng i vào b nh vi n, nhân ti n “t ng cái ng h ”⁽³⁾, coi nh t n l c”.

L Chinh c i. “Cô nói chuy n tàn nh n th t y!”

Chung Thanh th dài. “B tôi th ng nói, s m nh ch dài m t th c⁽⁴⁾, khó c u m t tr ng, nh ng tôi ghét nh t nh ng l i nh v y”.

L Chinh im l ng.

Chung Thanh nói ti p: “Ng i àn ông tr c kia l i n tìm tôi. Tôi bi t anh ta có ý gì. Tôi luôn có đ c m, ông tr i ch c ch n s cho tôi m t c h i. Bây gi c h i xu t hi n nh ng vì n quá đ dàng nên tôi không bi t ph i làm sao?”

L Chinh quan sát cô. “Cô và ch h c a cô ch ng gi ng nhau chút nào c ”.

“Vì v y tôi không bao gi nói nh ng chuy n này v i ch y”.

L Chinh l i c i, h i: “Cô có b n trai ch a?”

“Ch a”.

“Hãy i tìm m t ng i”.

Chung Thanh không hi u.

L Chinh gi i thích: “Ph i khi n anh ta có c m giác s hã”.

Chung Thanh phì c i, ph n bác: “Ph i tìm ng i có ti n h n anh ta thì m i khi n anh ta có c m giác s hã. N u có th tìm ng i có nhi u ti n h n, tôi còn ý n anh ta làm gì?”

“ úng là ng c!” L Chinh c i. “Cô nên khoe khoang ti n b c tr c ng i nghèo, khoe khoang tình c m tr c ng i giàu. Th anh ta không th cho cô, cô càng ph i rêu rao m , cho th y tuy cô nghèo nh ng chung th y, coi ti n tài là c c phân. Con ng i ai c ng có tâm lý c a con b c, càng không có càng ham mu n, nóng lòng mu n th ng cu c nên càng t c c nhi u h n. Cu i cùng thua n m c ch còn hai bàn tay tr ng.”

Chung Thanh ng m ngh m t lúc, b t c i ha ha.

L Chinh nói: “Cô ã rõ ch a? Trong tr ng y ra y, ch c n cô không kén ch n quá, gi i quy t chuy n này trong th i gian ng n ch c không thành v n ”.

B t ch t nh t i V ng Ti n, Chung Thanh b ng có chút xót xa, th m c m th y áng ti c. L i ngh n ông b ghê g m c a c u ta, so v i Th ng Thu n thì càng khó ti p xúc.

Sau cu c h p h i ng qu n tr th ng k , V ng C An v phòng làm vi c. L a gi n v n b c lên u, anh vung tay g t màn hình máy tính.

Tri u T ng Khánh i vào li n nhìn th y ng b a b n d i sàn nhà.

V ng C An “h ” m t ti ng l nh lũng. “V ng Á Nam i r i nh ng s c nh h ng v n còn. Hôm nay tôi ng i v trí này mà v n có ng i không ph c. Tình hình ch ng thay i so v i tr c kia”.

Tri u T ng Khánh bi t anh n i nóng vì v khu công nghi p ô tô l i m t l n n a b ph quy t, anh ta th m ngh : sao l i không thay i? Tr c ây s p ch dám ném t p tài li u, bây gi p c máy tính c ng không s ng i ta bi t? Nh ng anh ta không dám lên ti ng, m t lúc sau m i nói: “Có l vì v b c a s p

y thác qu n lý c ph n cho bà y, trong khi bà y c l n l a mãi nên các c ông m i có thái ðề ch ng”.

“Anh ã liên h ch a? Lu t s c a bà ta bao gi m i n?” V ng C An h i.

Tri u T ng Khánh áp: “Lu t s Châu nói g n ây b n i công tác cùng k s V ng, hi n v n ang t nh ngoài”.

“Lu t s Châu?”

“Châu Vi n S n”.

“C u ta v r i à?” V ng C An c i. “M ki p, làm vi c v i ph n chán th t, âu âu c ng ng ph i ti u ti t”.

Tri u T ng Khánh c ng b c b i, nh t th i không kìm c, nói: “S p, bên ó làm vi c ch ng ra sao! Bâ gi giá c phi u m i ch t ng m t chút. N u th t s vì t p oàn, b n h không th ch m ch p ki u ó!”.

V ng C An không áp. Anh ti n tay c m t p chí n i b trên bàn. Ch c a k này là: “B ng tuy t tan, xuân m hoa n”. N i dung t p trung vào vi c n nh lòng dân, c v tinh th n c a m i ng i.

Th y s p không t thái , Tri u T ng Khánh c ng không nói nhi u, ch g i ng i vào thu d n .

V ng C An ng i xu ng, l t qua m c c a t ng bài vi t. Anh l i l t gi n chuyên m c. “Không gian c a nhân viên”. N i này chuyên ng nh ng bài vi t c a công nhân viên, ph n l n là th pháp và tranh v , trong ó có c tác ph m hành th c a công ty khoa h c k thu t B o Thu n.

B c hành th ó c ng cáp, m nh m . Không nhìn tên tác gi , g n nh không th nh n ra nó c vì t b i bàn tay ph n .

V ng C An b t giác gi quy n t p chí, ng m k . Anh ngh , ng i ph n này n ch vì t c ng âu vào y, phóng khoáng nh ng c ng th hi n b n tính c n th n và ki m ch , nét ch y h t con ng i. Sau ó, anh g p quy n t p chí l i, ném sang m t bên r i ng d y, c m áo khoác i ra ngoài. Hi m có d p bu i t i không ph i nh u nh t ti p khách, anh lên xe, ng m ngh m t lúc c ng không bi t nên i âu.

Anh lái xe t i con ng núi r ng rãi. Gió th i ù ù bên tai, c nh s c hai bên ng ngày càng tr nên m h . Lúc r dù không gi m t c nh ng anh v n c m th y ch a kích thích. Ánh hoàng hôn r c r bên ngoài c a xe. n t m ch ng v ng, tr i l i m a l t ph t.

T ngo i ô quay v khu v c n i thành, l i úng gi cao i m nên ng t c ngh n, nh ng anh c ng không s t ru t, vì bây gi nhà không còn ti ng ng i, không còn ánh èn, ch ng có b t c vì c quan tr ng nào thúc gi c.

Hôm nay, Tô M t không lái xe, c ng không mang ô. Cô ôm m t túi tài li u i tàu i n ng m. Gi a ng g p c n m a l n, cô ng d i mái hiên c a trung tâm th ng m i trú m a.

Bên trong b c t ng kính, phong cách th i trang c a ma n canh d ng nh xuyên qua mùa xuân n mùa hè, u là váy ng n m ng v i màu s c r c r . Tô M t không có vi c gì làm nên quay ng i ng m nghĩa. Nh ng ngày qua liên t c b n r n, cô ch ng có tâm tr ng i d o ph và gi i trí. M i chuy n công tác có m t tháng nh ng th i gian nh n c m a ch y xu ng, không l i chút d u v t.

B c t ng kính ph n chi u ph xá t r t và dòng xe c trên ng. M t chi c xe h i màu en t t di chuy n n sau l ng Tô M t. Chi c xe trông r t quen m t, Tô M t không kìm c quay u li c nhìn quanh. Nhìn th y bi n s xe, tim cô p thành th ch.

Bên ngoài tr i t m t i, bên trong b c t ng kính là ánh èn r c r , Tô M t nhanh chóng tr n vào trung tâm th ng m i.

V ng C An l ãng âm vào chi c xe i tr c, anh v i phanh g p.

Tài x c a chi c xe ng tr c xu ng xe. Th y uôi xe b hõm vào m t mi ng b ng bàn tay, anh ta l p t c quay sang b t n. Nhìn th y xe c a V ng C An, anh ta do d , khí th gi m i nhi u, cu i cùng, anh ta ch gi tay gõ nh lên c a xe.

V ng C An h c a kính, a t m danh thi p. “G i s i n tho i trên ó tìm tôi”. i ph ng xem danh thi p, c ng không l ng nh ng thêm n a. X lý xong xuôi, V ng C An l i a m t v bên ng, không còn th y bóng dáng c a ng i ph n y. Anh ti p t c lái xe v phía tr c, cu i cùng không kìm c, anh tìm m t kho ng tr ng xe r i g i i n tho i. Sau vài h i chuông, i ph ng b t máy, anh c t gi ng b c t c: “Em tr n làm gì ch , tôi có th n th t em sao?”

Tô M t si t ch t i n tho i. “Anh hãy kh ng ch tâm tr ng tr c r i nói chuy n v i tôi!”

Ng i u máy bên kia tr m m c, m t lúc sau anh lên ti ng, gi ng i u ôn hòa: “Em ang âu?”

Tô M t không bi t tr l i th nào. Qua l p c a kính, cô t nhiên nhìn th y anh t góc ph ti n l i g n, gi ng nh v a i v a ngó nghiêng tìm ki m. Cô v i vàng tr n nh ng v n quay u quan sát. N c m a làm t b vai và tóc c a anh. D i ng n èn ng, ánh m t anh có v r t s t ru t, mái tóc ng n l p lánh. Cô d ng nh có th nhìn th y gi t n c trên tóc anh, gi ng m i bu i êm ho c sáng s m hôm nào, anh v n ng trên ng i cô. T ng gi t m hôi nóng h i thu n theo mái tóc anh, nh xu ng làn da c a cô.

Xung quanh ánh èn sáng tr ng, qu n áo l ng l y treo y trên m c, ng i i l i nh m c c i, Tô M t ch t c m th y h th n vì ký c này.

D ng nh V ng C An nh i vào trong trung tâm th ng m i. Tô M t không ngh ng i nhi u, l p t c t t máy, v hai cái áo trên m c r i chui vào phòng th . Cánh c a v a khép, i n tho i l i rung, cô c m lên li c qua r i b th ng vào túi xách. Cô ng trong ó t m m i phút, khi ra ngoài, cô nhân viên bán hàng h i: “Ch có v a ý không?”

Tô M t không ngh ng i, ch “ ” m t ti ng.

Cô nhân viên l i h i: “Ch mu n thanh toán ngay bây gi hay xem ti p?”

Tô M t không nhìn th y ng i ó. Ngh n hai cái áo ang c m trên tay v n ch a th , bây gi m i phát hi n màu s c và ki u dáng không h p, không áng b tí n mua, cô tr l i d t khoát: “Tôi mu n xem m t lúc n a”. Cô b áo v ch c , i th ng ra c a, tâm tr ng có chút r . V n nhà, cô n chút r i c tài li u liên quan n B o Thu n.

V a m i vào công ty, ng i bên trên quan sát, ng i bên d i nhìn ch m ch m, tuy Tô M t t t p oàn chuy n sang nh ng do tu i còn tr , l i thi u kinh nghi m, ho c do lòng ng i không ph c, có ng i t ra nhi t tình v i cô nh ng th c t mu n th m dò, có ng i mu n lôi bè k t phái, n làm quen v i cô, phàn nàn ai hay gi th o n trong công vi c, ng th i b o cô ph i phòng... Tô M t trong công vi c, ng th i b o cô ph i phòng... Tô M t không h t thái , nghe i ph ng nói xong, cô ch áp: “ c, tôi bi t r i”, ho c nói bây gi có vi c c n x lý, bàn sau. C nh v y, ám ng nghi p c ng không hi u cô là ng i th nào.

M t khác, Tô M t c ng bi t rõ, lòng ng i không n gi n, ra v ta ây không ph i cách lâu dài, cô ph i nhanh chóng l p thành tích m i khi n m i ng i tin ph c. ây ch ng quen bi t ai, cô ch có th dùng cách h ng là t i phòng t li u, b ra ba ngày tìm hi u t i u l c a công ty n ch khen th ng, x ph t, t s p x p nhân s n h p ng làm n, quan tr ng là ph i hi u th u áo v n . Sau ó, Tô M t l i tìm c h i gi “bài c ”, r u thay V ng Á Nam m y l n, giúp B o Thu n nh n m t đ án h p tác v i chính quy n a ph ng.

Đ án không l n nh ng V ng Á Nam v n bi u đ ng Tô M t t i cu c h p th ng k . Bà còn giao cho cô ch c tr ng phòng Th tr ng. Vì là ch c v t m th i, không b nhi m trong toàn công ty nên ch g i m t thông báo n t ng l p qu n lý.

T p oàn x y ra m t lo t bi n ng, c ng nh h ng n công ty con. Công ty khoa h c k thu t B o Thu n có m y ch c v còn b tr ng, ng i bên d i u ngóng trông, ai ng m t cô gái tr c b nhi m quy n Phòng th tr ng. Tô M t m i n ã c th ng ch c, khó tránh kh i tình tr ng có ng i b t bình. H nói x u sau l ng cô, r ng cô l n l o, ch bi t n nh b c p trên. Đ án tr c ó tuy do Tô M t àm phán thành công nh ng là do phó phòng Th tr ng d n m i. V phó phòng này là nhân viên lâu n m c a B o Thu n, l n

tu i h n Tô M t, t ng t nhi u thành tích, v a g p m t, anh ta ã g i cô là “Ti u Tô”.

Trong lòng Tô M t bi t rõ nh ng cô không mu n vì vì c c n con này mà gây khó d cho ng i khác.

Phòng Th tr ng c a công ty khoa h c k thu t B o Thu n có m t thông l , h d án thành công thì u c phát ti n th ng, b t k ít nhi u, nh m m c ích c v tinh th n công nhân viên.

Ngày th hai, Tô M t v n n công ty t s m. Tr c ó, cô ã nghe nói n chuy n ti n th ng. Tuy nhiên, cô không th y c p d i n xin ý ki n, c ng không th y phòng tài v tìm cô xin ch ký. Ai ng bu i tr a i n c m, m t ng nghi p vô tình lên ti ng: “M i sáng s m phòng Th tr ng ã phát tri n, vô cùng náo nhi t”. Ng nghi p này nói n v phó phòng c a phòng Th tr ng. Ch hai, ba câu nói, Tô M t ã hi u i khái v n . n c m xong, cô i tìm k toán c a công ty.

Vì ng i trên chuy n i ch khác nên k toán c a công ty t m th i ph trách m ng tài v . C p b c c a ng i này th p h n Tô M t, cô ta c i, nói: “Tr c ây vì c phát ti n th ng u thông qua phó phòng. i u này có ti n l , giám c c ng m c nh n. Ch m i n nên không hi u tình hình”.

Tô M t bi t i ph ng mu n i phó qua loa cho xong chuy n, nh ng n u l n này m c k , cô s l i n t ng “d tính” cho m i ng i. ám ng i ó s c ng chân lân ng u, sau này càng khó qu n lý, vì v y, cô v n gi v m t nh ã nh n nh ng thái h t s c kiên quy t. “Ti n t không ph i là i u l . Theo quy nh c a công ty, b ng l ng, sát h ch thành tích làm vì c và ti n th ng u ph i do ng i ph trách b ph n ký tên. M i ng i b qua th t c ch tôi là không úng quy nh”.

Cô nhân viên k toán t ra khó x : “Nh ng... ti n ã phát c r i”.

Tô M t c i. “Kho n ti n này do chính tay cô phát, phi n cô thu l i, sau ó gi i quy t theo trình t t u”.

Cô ta lên ti ng: “Không c n thi t ph i làm v y! Ti n c ng âu có nhi u, m c th p nh t ch h n m t tr m t”.

Tô M t i theo V ng Á Nam h n m t n m nên c ng bi t cách d n ép. “M t ng c ng ph i thu v . C cô và tôi u b n, tôi không mu n vì chuy n nh này mà ph i báo cáo lên c p trên”.

Cô nhân viên k toán thu l i n c i, l ng thnh.

Hai ngày sau, phòng Tài v thông báo ã thu l i ti n th ng. Ng i c a phòng Th tr ng n p báo cáo thành tích, quy n tr ng phòng d a vào k t qu sát h ch m i ti n hành phát ti n th ng.

V ng Á Nam không quan tâm n nh ng chuy n u á n i b . Bà phát bi u trong h i ngh công nhân viên: “Tôi không b t nhân viên theo kinh

nghi m làm vi c. Tôi coi tr ng hai y u t : th nh t là trung thành, th hai là có n ng l c. hai i u ki n này, dù tr tu i tôi c ng s t o c h i”.

Bên d i không ai dám ho he.

c bà ch chi u c tr c m t ám ông, n u sau này làm n không ra gì s r t khó x , Tô M t ành bán m ng làm vi c.

Vì d án tr c ó, công ty khoa h c k thu t B o Thu n mu n xin t p oàn t ng thêm v n. V ng Á Nam b o ng i n p ph ng án và tài li u xin t ng v n lên t ng công ty nh ng b l n l a mãi, cu i cùng bác b . ng nghi p ph trách v này mi n c ng truy n t ý c a t ng công ty, bên trên không có ý t ng v n u t cho B o Thu n mà d nh t p trung tinh l c phát tri n ngành ngh có tri n v ng h n.

V ng Á Nam c i. “Tri n v ng gì ch ? D án ã àm phán thành công l nào không có tri n v ng? B n h hoàn toàn có th b ra chút ti n này. G n ây ch ng ph i có k ho ch nâng công ty con hay sao? Dù chúng ta không c n, các công ty con khác c ng nh y vào tranh giành. Cho hay không quy t nh m t câu nói c a V ng C An. Vì v y, ch có th do các anh làm vi c không n n i n ch n. M t l n không c, có th xin l n th hai”.

M i ng i bi t rõ khúc m c gì a hai cô cháu, không ti n nói nhi u, v m t ai c ng th hi n s th n tr ng, nghiêm túc.

V ng Á Nam nói ti p: “Làm l i ph ng án”. Bà t nhiên ng ng l i, o m t m t vòng. “Khi nào làm xong, Ti u Tô a qua bên ó”.

Tô M t vâng d nh ng vô th c nhìn xu ng, né tránh ánh m t c a bà ta.

Vài ngày sau, toàn b tài li u ã chu n b s n sàng. V n ch c n n p tài li u cho ng i ph trách có liên quan nh l n tr c là c nh ng Tô M t hi u ý c a V ng Á Nam. Cô càng ngh càng th y chán n n, cu i cùng ành m t đày g i i n cho th ký c a V ng C An, h n g p anh.

Tô M t i ngoài c a v n phòng ch t ch n a ti ng ng h . Cho n khi ng i th o lu n công vi c v i anh i ra ngoài, c ng không th y anh cho g i cô.

Th ký c a V ng C An khá thân thi t v i Tô M t. Th y bên trong không có ng t nh, cô ta có lòng t t gõ c a nh c nh , V ng C An m i cho phép Tô M t vào phòng.

Còn ch a nhìn th y ng i, Tô M t ã th p th m, b t an. Quá kh vì công vi c thay i, mu n nh anh giúp nh ng b anh s nh c v n hi n rõ m n m t tr c m t cô, không bi t l n này s g p ph i tai ng gì? Cô ng m ngh , t an i b n thân: L n tr c vì chuy n riêng t , bây gi là vi c công, ít ra mình c ng ã ti n b .

Tô M t có chút ng ng ngừng, cô a t p tài li u, nói nh ng l i ã chu n b t tr c: “Ch t ch, ây là ph ng án xin t ng v n u t . Chúng tôi ã i u

ch nh l i m t s chi ti t, c ng có trình bày c th v tính toán l i nhu n, hy v ng anh có th ...”

Cô ng cách anh m t kho ng ch i. Hai ng i gi ng nh ng m s c, không ai ch ng lên ti ng.

V ng C An b m c Tô M t m t lúc. Cu i cùng, anh th dài, ng ng u nhìn cô. “Tr lý Tô, chúc m ng em l i c th ng ch c!”

Tô M t có chút ng ng ngừng, cô a tài li u, nói nh ng l i ã chu n b t tr c: “Ch t ch, ây là ph ng án xin t ng v n u t . Chúng tôi ã i u ch nh l i m t s chi ti t, c ng có trình bày c th v tính toán l i nhu n, hy v ng anh có th ...”

V ng C An c t ngang: “Th này không c n n p tr c ti p cho tôi”.

Tô M t c nh giác, l i nghe anh nói ti p: “Em ã tr c ti p n tìm tôi, t t nhiên hy v ng có nhi u kh n ng thành công. T i sao em ch c ch n nh v y?” Không i cô tr l i, anh m m c i t gi u. “Ph n u bi t v n d ng tr c giác c a mình”.

Tô M t m t, càng ch ng bi t anh mu n nói gì?

V ng C An chuy n ch , gi ng i u t ng i nh nhàng: “G n ây em th nào? Hoàn c nh m i, ch c v m i ch c không d dàng”.

“M i b t u có chút khó kh n”. Tô M t áp.

“Ch có chút khó kh n thôi sao?” Anh t ra không tin, th thái t a vào thành gh . “Nh có ô dù, v a vào công ty ã leo lên t ng l p qu n lý. Ph n tr tu i, kinh nghi m không , tính cách c ng không n ng n . Nói d nghe m t chút thì em là ng c không mài không th thành dùng, u óc ph i suy ngh bao lâu m i hi u ra v n . Sau này em ch có th đ a vào bà ta. Bà ta tùy ti n nói m y câu d nghe là em bán m ng làm vi c. Làm t t không sao, không làm t t, g m c không th ch m kh c”.

“M t khi a ra s l a ch n, tôi s c g ng ch ng minh s l a ch n c a mình là úng, vì v y tôi thà ngh theo h ng tích c c”.

V ng C An c t gi ng ch nh o: “Ch y u là tính cách c a em không thích h p làm qu n lý. Em làm th ký cho ng i ta, x lý nh ng vi c l t v t, ph trách m y d án nh còn t m c”.

i v i nh ng l i nh n xét cay nghi t, Tô M t ã chu n b tâm lý t lâu nh ng khi i m t, cô v n c m th y chán n n. Cô nói: “Ph ng th c, hành vi có th h c h i, khi m khuy t trong tính cách có th h c h i, khi m khuy t trong tính cách có th kh c ph c. N u qu th c không thích h p c ng ch ng sao... cùng l m tôi i công vi c khác hay t ch c”.

V ng C An c i, “Có ng i gây khó d cho em à?”

B nói trúng tim en, Tô M t càng r , mím môi không lên ti ng.

V ng C An quan sát cô vài giây. “Em th nói xem nào!” V m t anh ôn hòa ngoài s c t ng t ng.

M t mình v t l n c thág tr i, bên c nh không có ng i trút b u tâm s , Tô M t nh t th i không th kìm ch , k i khái tình hình g n ây.

Nghe cô nh c n chuy n phòng t li u nghiên c u tài li u c êm, V ng C An ch nh o: “Em ch bi t h c thu c lòng thôi”.

Tô M t h t cách, nói nh : “K ng c có cách c a k ng c”.

Anh phì c i. “Em c ng bi t rõ b n thân y nh ?” Ng ng m t lát, anh nói ti p: “V ti n th ng, em x lý không t i. L n nh t p oàn, nh nh phòng ban, n m quy n kinh t là b c u tiên. Nh ng th c n em ký tên không c ng i khác làm thay. Nh ng ph ng di n khác, em ng d dàng bày t thái . V vì c tay phó phòng không ph c em, anh ta làm vì c lâu n m h n em, d kéo bè k t phái, s v n hành c a b ph n t m th i không th tách r i kh i anh ta. Em hãy th tìm anh ta nói chuy n, nhân ti n nghe ngóng xem anh ta là ng i th nào”.

Tô M t áp: “Lúc m i có thông báo, tôi c ng t ng tìm anh ta nói chuy n nh ng không hi u qu l m”.

“Em nên ngh cách b ch “quy n” tr c ch c v c a em”. V ng C An châm i u thu c theo thói quen, rít m t h i. “C p d i c a em ch c là m t tên cáo già. công ty xu t hi n tin n anh ta lén lút ti p xúc v i khách hàng ki m chác l i l c, th h i không có l a sao có khó? N u em có n ng l c, hãy ào t o ng i c a em, d n thay th anh ta, sau ó tìm c h i i u tra rõ nh ng vì c làm m ám c a anh ta. T i lúc ó, trên d i ch ng còn l i nào nói, mu n á m t ng i không ph i quá d dàng hay sao?”

Anh l i góp ý v m t s vì c khác, Tô M t tâm ph c kh u ph c, ghi nh trong lòng. t nhiên khó thu c lá bay n khi n cô ho hai ti ng.

V ng C An d ng ng tác, d i u m u thu c lá vào g t tàn m t cách t nhiên.

Tô M t nh th n. S mình ngh ng i nhi u, cô b t giác o m t qua bên ó, trong g t tàn có b n, n m m u thu c lá. Cô nh n nh n, không lên ti ng, V ng C An c ng ch nh ng m t nhìn cô, b u không khí tr nên t nh t.

Anh cúi u xem tài li u, t nhiên lên ti ng: “Ch tr c ây cách công ty B o Thu n quá xa”.

V ng C An l i im l ng.

Không gian tr m m c khi n u óc Tô M t d n tr nên tr ng r ng. Cô c g ng n nh tâm tr ng, lên ti ng: “V ph ng án t ng v n u t , n u anh có th i gian, tôi mu n trình bày...”

“Em c ó i, lát n a tôi còn b n công chuy n”. V ng C An óng t p tài li u. “M t khi ã gây d ng s nghi p, không th l ng thi n quá. L ng

thi n d b ng i khác l i d ng, ng i bên d i u nhìn em ch m ch m nh h ói, ai c ng mu n gi m lên vai em leo cao”.

Tô M t v i áp: “ úng v y”. Cô dè d t th m dò: “Anh th óan xem, l n này B o Thu n có c h i không?”

“Công ty s m cu c h p nghiên c u”. V ng C An li c cô ng d y c m áo khoác trên sofa: “Hôm nay t m th i nh v y”.

Tô M t ang do d , th y anh m c a, cô nói nh m t câu: “Hôm nay c m n anh”.

V ng C An t nhiên óng s p cánh c a. Tô M t gi t mình kinh ng c, vì lo né tránh nên v i lùi l i.

S c m t V ng C An t h n tr c ó. “C m n gì ch ? Tôi có sao nói v y, n u tôi là lãnh o c a em thì s không dùng lo i ng i nh em. Giang s n d i, b n tính khó d i. Có nh ng ng i, dù nh t th i thay i nh ng n lúc quan tr ng, ch c ch n s nhâ n t n ng tay, thi u nguyên t c, r i l i b ánh cho hi n nguyên hình cho mà xem”.

Tô M t làm vi c v i ng i nhà h V ng m t th i gian dài, ã s m quen v i tính cách bu n vui th t th ng c a nh ng ng i này. Ch m t, hai câu không úng ý là tr m t m t cách vô tình, l n này l i b anh ch c vào n i au. Cô h i t ng chuy n trong quá kh , b t k tình c nh sau khi k t hôn hay ly hôn u liên quan n tính cách c a cô. L i nh c n ng i àn ông tr c m t, ây là ng i cô không nên ti p xúc nh ng cô v n đây d a v i anh h t l n này n l n khác. Lúc không có chuy n gì thì không sao, cô t an i mình r ng t t c ã tr thành quá kh , không c n nh c n, c ng tuy t i không có l n sau. Nh ng khi g p ph i khó kh n, ng i u tiên cô ngh n v n là anh.

Lòng t tr ng b t n th ng, Tô M t m c k d án v i công vi c, th m ngh anh thích th nào thì tùy. Cô ch ng nói ch ng r ng i th ng ra ngoài, nh ng m i i n c a, cô nghe ng i ó ti p t c lên ti ng: “Th t ra trong lòng em bi t r t rō...” Anh ng ng vài giây, “... Bi t rō tôi s không t ch i em”.

Ng i àn ông này ch t nóng ch t l nh, th t th t gi gi , Tô M t ch coi ây là câu nói ùa, ho c “g y ông p l ng ông”, anh ch i cô ch u thua là m a mai, gi u c t. Sau hai, ba l n nh v y, cô ã chán ngán trò này. Bâ y gi , cô c ng không dám quay u nhìn anh, ch lên ti ng: “V ng Á Nam có m t câu nh n xét v anh”.

Qu nhiên V ng C An h i: “Câu gì?”

Tô M t ngh , dù v xin t ng v n u t thành công nh ng b n thân cô ch a ch c thu c k t qu t t. B ngoài cô c n mây n m t nh ng d khi n ng i khác sinh nghi. Tái ông c ng a c ng có khi là h a. Cô h quy t tâm, nói: “Bà y nói anh còn non l m”.

V ng C An l ng thnh.

Tô M t ti p t c lên ti ng: “Vì giúp An Th nh tr n , anh ã bán m y công ty ng tên anh nh ng c ph n c a b anh v n n m trong tay V ng Á Nam. G n ây có tin n, c ông th ba mu n chuy n nh ng c ph n, l nào anh không s t ru t hay sao?”

V ng C An t ra không b n tâm. “S t ru t? Tôi vì c gì ph i s t ru t! Dù bây gi bà ta không chuy n giao cho tôi, i m y tháng sau, vì c y thác qu n lý n k h n, lúc ó bà ta mu n gi c ng ch ng c”. Anh ti n l i g n, nói nh : “Khó có d p em lo l ng cho tôi”.

Ng i th y mùi h ng t a ra t ng i anh, Tô M t ch t có c m giác mình ang s ng vùng núi cao. Khao khát buông th b n thân áng ghét l i d i v , vào úng th i i m cô t tin r ng quá kh u có th qua i, t t c m i chuy n ã chìm l ng. Tô M t không lên ti ng, bình t nh m c a i ra ngoài. Tuy nhiên, cô v n b t giác r o b c nhanh h n.

Tô M t quay v B o Thu n. V ng Á Nam h i th m tình hình t i cu c h p th ng k . Tô M t nói th ng, cô ã n p tài li u, c ng dò h i tin t c, phía An Th nh cho bi t c n th m nh l i v t ng v n u t và h p bi u quy t. Ti p theo, cô c ng “tiêm m i d phòng” tr c, cho bi t các công ty con u xin t ng v n, xác su t thành công c ng ch nh l n tr c, ch y u c n xem lãnh o t p oàn có h ng thú v i vì c tính toán l i nhu n c a B o Thu n hay không.

ng nghi p ng i ch xem trò vui qu nhiên th phào nh nhõm. V ng Á Nam c ng không t thái , v này t m th i gác sang m t bên. Không bao lâu sau, Tô M t nghe nói phòng Nhân s b t u tuy n ng i vào m y v trí còn tr ng trong công ty, bao g m c ch c v tr ng phòng Th tr ng.

Tô M t vào trang web c a công ty, qu nhiên nhìn th y thông báo tuy n ng i. Cô th dài. Nh v y, công vì c c a cô sau này s g p tr ng i l n h n. T áy lòng, m t l n n a Tô M t c m th y th t v ng v V ng Á Nam, oán trách i ph ng không hi u tâm ý c a mình.

úng lúc sa sút tinh th n, có công ty “s n u ng i” tìm n cô.

Công ty “s n u ng i” a ra c h i tuy n d ng v trí qu n lý c a hai công ty nh ng ã ng r t bình th ng. M c dù không nh mong mu n c a Tô M t nh ng còn h n l i B o Thu n, t ng lai m m t.

Tô M t ng lòng, tham gia m y vòng ph ng v n. Trong ó có m t công ty mà c hai bên u có thành ý, ng i ph trách phòng Nhân s c a công ty ó có n t ng t t v cô. Tô M t nghe ngóng tình hình, c bi t ng c viên ch còn l i hai ng i g m c cô, kh n ng c ch n r t l n.

Có ng lui, Tô M t c m th y yên tâm. Ai ng i n a tháng, công ty ó v n b t vô âm tín. Ban u Tô M t c m th y y hy v ng, d n d n c m th y không cam lòng. Cô ch ng gi i n tho i h i th m k t qu , b t ch p ang trong gi làm vì c.

Tr ng phòng nhân s c a i ph ng nh n i n tho i, nói khéo ã ch n c ng i, chính là ng i àn ông cùng d tuy n v i Tô M t. ng th i, ch ta cho b i t, lãnh o công ty n o v thân ph n bà m c thân c a Tô M t, s cô không kh n ng làm công vi c qu n lý b n r n, trong khi ph i ch m sóc ng i nhà và con cái.

Tô M t gác i n tho i, t a ng i vào thành gh trong v n phòng tr ng phòng, th dài.

B n b vô cùng yên t nh, sách và k p tài li u x p ngay ng n trên cái t cao. Bàn làm vi c mang màu xanh l c mát m t. Tô M t tr ng m y ch u cây c nh nh ch a n hai tháng.

i n tho i bàn chuông, Tô M t i vài giây r i m i nghe máy. Th ký c a V ng Á Nam m i cô qua v n phòng c a bà ta.

Tô M t chu n b s n tinh th n g p tình hu ng x u nh t. Cách x s và thái c a V ng Á Nam quá th c t khi n cô n y sinh tâm tr ng chán ghét và b t c n, nh ki u “l n ch t không s b gi i n c sôi”.

n v n phòng c a bà ch , Tô M t còn ch a gõ c a, ng sau t nhiên xu t hi n m t ng i. Ng i ó v i vàng y c a, i th ng vào trong. Cô th ký ng n l i: “V ng tiên sinh, k s V ng ang có vi c”.

V ng T Nguy không quay u. “Có vi c thì sao ch ? Chuy n c a hoàng c ng không quan tr ng b ng chuy n c a tôi”.

Th y không th ng n c n, cô th ký ành nói v i Tô M t: “Ch Tô, phi n ch i m t lát!”

Tô M t g t u. “Không sao, cô c làm vi c i!”

bên trong, d ng nh V ng Á Nam nói câu gì ó, V ng T Nguy m i quay ra, óng s p c a.

V ng Á Nam trách m ng: “B p chà b p ch p, ch ng ra th th ng gì c !”

V ng T Nguy v i nói: “Cô, cháu ang v i mà!”

“Anh thì v i gì ch ? Tr i s p s p à? V i n m c nào c ng ph i s a cái t t c a anh, ngôn ng , c ch c n i m m, ch ng ch c”.

V ng T Nguy c t ngang: “Cháu bi t r i, cô ng c n nh n n a! Vi c này g p h n”. Anh ta i l i l i nh ng không lên ti ng.

V ng Á Nam nói: “Nói i, b o anh nói, anh l i câ m nh h n. Anh l i g p phi n ph c do “c n thu c” à?”

V ng T Nguy c i. “Cô có th ngh nh v y thì t t quá! Chuy n này không nghiêm tr ng nh “c n thu c”. T i qua cháu m i lão Ng y n c m, trò chuy n r t vui v , nh ng lúc ra ngoài, cháu tình c ng ph i lão Tri u. Càng ngh cháu càng c m th y b t an, nên m i báo cáo v i cô m t ti ng”.

V ng Á Nam nghi ho c: “Lão Ng y, lão Tri u gì ch ? ánh nhau à? Bao vây Ng y c u Tri u? Anh nói rõ xem nào!”

“Lão Ng y là y viên h i ng qu n tr c a công ty, còn lão Tri u là Tri u T ng Khánh”.

V ng Á Nam tr ng m t v i cháu trai. “Ng i ta là c ông lâu n m, sáu, b y m i tu i, anh không phân bi t l n nh g i ng i ta là lão Ng y gì ch ?” Ng ng vài giây, bà hi u ra v n , c t gi ng t c gi n. “T nhiên anh m i ông ta n c m làm gì? Tôi ã nói v i anh t lâu, làm vi c ph i l ng l , ng x c n i!”

V ng T Nguy gi i thích: “Cô, cháu bi t nhà h Ng y và h r t có thành ki n v i cháu, nhìn cháu không v a m t. Cháu c ng mu n làm vi c nghiêm túc, t ng c ng tình c m v i h ”.

V ng Á Nam t c gi n: “Vi c nghiêm túc gì h ? Anh chính là “th t chó không th lên bàn ti c”. N u anh gi i giang b ng m t n a V ng C An, tôi âu ph i dùng nó lâu nh v y, ch u s s nh c này”.

V ng T Nguy t i thân. “ n cô c ng coi th ng cháu. Cô cao anh ta nh v y, còn l ng nh ng làm gì? Theo cháu th y, cô ng t n công s c n a...”

“Kh n ki p!” V ng Á Nam p m nh xu ng bàn. Lúc này, l c ph ng t ng d ng nh au nhâm nh m, bà ta c kìm nén c n gi n d , ôm b ng ng i t a vào thành gh .

Th y b d ng c a cô ru t, V ng T Nguy c t gi ng dè d t. “Hay là lan truy n tin n, nói cháu và lão Ng y b t hòa, tr m t v i nhau...”

V ng Á Nam quan sát anh ta, ch h n không th rên s t thành thép. “V ng C An là ng i d b l a nh v y sao?”

“V y cô th nói xem, ng nh anh ta nghi ng thì làm th nào?”

“Nghi ng thì nghi ng , gi u u h uôi s càng khi n nó hoài nghi”. V ng Á Nam ng m ngh , t nhiên nói: “ ã n n c này thì làm r m r m t chút. Ngoài công ty Sùng V n, b o lão Ng y g p riêng hai ng i mua n a. Ch ng ph i th ng ó hay bày trò l m sao? Ng i b ng d thâm sâu khó tránh kh i tính a nghi, a nghi l m s m t kh n ng phán oán chu n xác”.

V ng T Nguy không áp l i.

Th y cháu trai còn m h , V ng Á Nam th dài: “Thôi kh i, anh v i, chuy n này tôi x lý”.

Tô M t i bên ngoài h n m t ti ng ng h .

C a v n phòng m toang, V ng T Nguy t trong i ra. Nhìn rõ ng i ph n tr c m t, anh ta c i c i v i cô.

Tô M t coi nh không nhìn th y. Nghe th y bên trong có ti ng g i, cô li n i vào v n phòng, tr ng ng c p thình th ch. V ng Á Nam m m c i nhìn cô,

lên ti ng tr c: “Có tin vui. T p oàn ã ng ý t ng v n u t , tháng sau ti n có th c chuy n vào tài kho n”. Bà không ti c l i khen ng i: “Ti u Tô, trong bao nhiêu ng i nh v y, ch có cô làm vi c hi u qu nh t”.

Tô M t không kh i ng c nhiên, trong lòng vô cùng ph c t p, nh ng cô nhanh chóng che gi u tâm tr ng, ch nói: “Là công lao c a m i ng i”.

V ng Á Nam l c u. “Cô m i n ch a bao lâu ã làm m t vi c l n. Tôi không nhìn nh m ng i. Công ty v n có ch th ng cho nhân viên xu t s c nh ng cô c ng bi t y, tình hình công ty bây gi m m. Ti n th ng b t lu n nhi u ít c ng là th hi n thành ý c a công ty, hy v ng cô ti p t c c g ng”.

Tô M t ng m ngh . “K s V ng, tôi có th hi u i u này, ti n th ng ch là th y u, tôi suy ngh n ph ng đi n khác nhi u h n”.

“Cô nói i!”

“Tôi nghe nói g n ây công ty ti n hành tuy n tr ng phòng Th tr ng”.

V ng Á Nam chau mày. “Hình nh tôi không bi t v này. Bây gi cô là quy n tr ng phòng, v tuy n ng i ch c c ng không g p”.

Tô M t ch ng thêm vòng vo tam qu c, nói th ng: “Vì v y tôi mu n t ti n c b n thân, hy v ng công ty cho tôi m t c h i. Th i gian qua, tôi ã tìm hi u tình hình công vi c hi n t i, c ng n m rõ tình hình kinh doanh c a công ty. So v i ng i ngoài, tôi có l i th không c n lãng phí th i gian vào vi c làm quen v i ng nghi p và công vi c. H n n a, tôi theo bà t An Th nh n B o Thu n, chuy n khác không nói, gi a quan h c p trên và c p d i, tôi càng hi u rõ ph ng th c làm vi c c a m i ng i...”

V ng Á Nam nhìn cô b ng ánh m t sâu xa, có v ang suy xét. M t lúc sau, bà ta c i, nói: “Cô là ng i m nh m , gi ng tôi h i tr , không cam tâm, không ch u thua”. R i bà ta th dài. “Ch p m t ã m y ch c n m trôi qua...”

ng nhiên có chí ti n th là i u t t, cô có lòng, công ty ch ng có lý do gì mà không cho cô c h i. Tôi ngh cô hãy tham gia thi tuy n nh nh ng ng i khác. M t m t rèn luy n b n thân, m t khác, thông qua ó, cô có th ch ng minh n ng l c c a mình. Cô ng i vào v trí ó s càng có s c thuy t ph c h n”.

L i nói v a thành kh n v a ch mong, ng th i bi u t yêu c u tuy n ch n nghiêm ng t c a lãnh o. Tuy nhiên t t c h là hình th c, Tô M t m i n ch a bao lâu ã l p thành tích, l i là ng i c a V ng Á Nam, phòng nhân s không có lý do gì mà gây khó d cho cô. M y vòng ph ng v n thu n l i ngoài s c t ng t ng. Hai tu n sau, V ng Á Nam chính th c a ra v n b n b nhi m trong ph m vi toàn công ty.

Tô M t t c nguy n v ng, làm vi c càng h ng say. Ban ngày b n r n, bu i t i yên t nh m t mình, cô không ng ng nh n t ng câu anh nói, trong lòng ch t c m th y x n xang. C ng có lúc cô càng ngh càng m h , d ng nh vô s u m i bu c vào nhau, trông có v d dàng nh ng không th nào c i nút th t.

Cô n m xu ng gi ng, nhìn lên tr n nhà, quy t nh thay i cách ngh khác. Cô phân tích t m u th c a ph ng án bên công ty B o Thu n, cu i cùng k t lu n i ph ng chí công vô t . Tô M t th phào, kéo ch n tr m t, c ng .

Nh ng khi m t ng i c tình né tránh hi n th c, cu c s ng s ra s c h ng đ n ng i ó h c cách i di n.

T m ch ng v ng, có ng i g i i n. Tô M t thót tim, ngón tay không nghe theo lý trí, b m vào nút nh n cu c g i.

“L n này em vui r i?” V ng C An h i.

Tô M t im l ng.

V ng C An lên ti ng: “Em nói i!”

Tô M t v n nh ngh m t ng nói m t n o nh ng cô không ch u n i s thức gi c, bu t mi ng: “T i sao anh h i v y?”

Ng i u máy bên kia đ ng nh c i c i. “Em không vui thì s không nghe i n tho i”.

Tô M t l i m t l n n a tr m m c.

V ng C An h i: “Em có r nh không, cùng n b a c m?”

Cô do d , nghe anh bu ng m t câu không đ t ch i. “S 74, ng B ng Ph . Em hãy n ngay i! N i này v ng ng i, yên t nh”.

V ng C An nói xong li n cúp máy, ném đi ng xu ng bàn, t a vào thành gh hút thu c.

“Hút ít thu c thôi, u ng trà nhi u vào. Thu c lá là thu n “đ ng”, có tính nhi t, làm tê li t lòng ng i, r t xung v i ng i đ c ni m m nh nh chú”. Ông ch nhà hàng ng i xu ng phía i di n, rót trà. “Trà xanh thì ng c l i, th ng xuyên u ng trà s giúp tâm g t b h t t p ni m, âm đ ng i u hòa”.

“M ki p, tr ng gi quá!” V ng C An c m c c trà, chau mày u ng m t ng m, không bi t là v gì.

Ông ch nhà hàng nh ch mi ng. “Nói chuy n v i ng i ph n ó, chú ch ng dám th m nh, gi v phong , l ch s . Còn v i tôi, n a câu ti ng ng i c ng ch ng th y âu. Tôi b o chú u ng trà thì chú u ng nhi u m t chút. U ng nhi u trà, i gi i nhi u, lo i ng i nóng gan nh chú, không c n th n ch ó đ có v n ”.

ây ch là m t câu nói ùa nh ng V ng C An đ p t t i u thu c, đổi m t ra ngoài c a s . “Bây gi tôi làm gì có tâm t ngh n nh ng chuy n này. So v i vi c tr c sau lo ch ng ch, gi v ng doanh nghi p thì nh ng chuy n khác ch là chuy n nh ”.

Ông ch nói: “Chú nên s m c t t ng rút lui c a bà già ó. Chú ang nuôi ong tay áo y”.

V ng C An l c u. “Bà ta có không ít v bê b i, ch ng c c s t, nh ng càng nh v y, tôi càng không th ng n bà ta. B i m t khi i u tra, An Th nh s b niêm phong không ít tài s n, c ch a ch c ã b ng m t. Bâ gi l i xu thi n m t s c ông có quan h g n g i v i bà ta mu n chuy n nh ng c ph n. Tôi nh t nh ph i i u tra rõ v này, ng i khác ch ng th mò ra, ng i bên c nh bà ta ít nhi u c ng nghe phong phanh tin t c”.

“Vi c gì chú ph i làm v y?” Ông ch ng n ng i, vài giây sau m i hi u ý. “Chú ã coi tr ng cô y nh v y, sao ph i kéo cô y vào cu c tranh ch p này? N u i l i là tôi, tôi s b o v cô y chu toàn, coi nh l i m t n i thanh t nh cho b n thân”.

V ng C An c i. “Anh là ng i n ng tình, chúng tôi không th sánh b ng.” Anh cúi u, nh ra m t vòng tròn khói, vài giây sau, m i nói ti p: “Có nh ng ng i ph n không cam ch u tr n ng sau àn ông, thích ng u sóng ng n gió, tôi s tác thành ý nguy n c a cô y”.

Ông ch c i. “Trông ng i thì có v m m y u y ch ?”

V ng C An không tr l i nh ng c ng m m c i.

Ông ch quan sát v m t c a anh, th m th dài. Anh ta xem ng h . “Chúng ta nói chuy n t nãy n gi , ch c cô y s p n r i”. Anh ta l i nh c nh . “Chú ng hút thu c n a, làm n i này n ng n c khói thu c.”

Ông ch m c a s cho thoáng khí, ng th i b o nhân viên lau s ch bàn gh , i m trà m i. H ng trà ngào ng t lan t a, gi ng mùi c th c a m t m nhân, h i nóng b c lên nh bàn tay d u dàng c a ng i ó.

V ng C An nh ng m t, v a khéo nhìn th y b c th pháp Mu i chí thi p trên b c t ng i di n. “Mu i ch huy, tình ch nan khi n, u chi kh ngôn, tu án t ch doanh th chí”⁽⁵⁾.

V a nh th n, anh m i phát hi n cánh c a b y ra, dáng v duyên dáng c a ng i ph n l t vào t m m t.

Hôm nay Tô M t k lông mây, môi ánh son bóng, v a vào c a li n nhìn th y V ng C An, th n s c r t d u dàng. B t g p ánh m t c a anh, cô h i cúi u, nh t c nh t ng c a cô u hòa h p v i n i này. Cho n khi cô i n bên c nh, V ng C An m i thu h i ánh m t, gi tay rót trà cho cô, “Em ng i i!”

Trà b c h i nóng khi n g ng m t cô ng h ng, càng làm n i rõ c n c tr ng nỡn. V ng C An thêm n c sôi vào m trà, lá trà xoáy tròn. Anh c m cái n p, t t n y vào m trà. Ti ng s va ch m vang lên giòn giã trong không gian yên t nh.

Tô M t ng m ngh , cu i cùng ch nói m t câu: “Tôi b t c ng nên n mu n”.

Ng i ng i i đi n l c l c tách trà trong tay, tr l i ng n g n h n: “Không mu n”.

Hai ng i l i im l ng. Nhân viên ph c v gō c a, mang vào m y món n, phá v b u không khí t nh t. Tô M t th phào nh nhõm, chuy n s chú ý lên bàn n. Các món n r t nh nhàng, gi ng phong v c a quê h ng cô ch không ph i h i s n y d u m và gia v c a Nam Chiêm. Nói chung, món nào c ng h p kh u v c a cô.

V ng C An g p th c n, c t ti ng h i: “Công vi c c a em g n ây th nào? Tôi d y em nhi u cách nh v y, ch c c ng có m t s dùng c?”

Tô M t áp: “Tình hình khá h n m t chút, tôi làm vi c thu n l i h n tr c”.

V ng C An c i c i. “Nh ng ng i c tôi ch b o u không có v n . Em c ng không ng c, ch là... có v t t b ng”.

Tô M t th m ngh , không bi t ây có c coi là l i khen ng i? N u không hi u con ng i anh, ch c cô s g b h t s phòng sau hai, ba câu nói c a anh, t t nhiên i kèm ti n là anh mu n làm v y. Ng c l i, cho dù t ng s m t i bên nhau, nh ng b ng d ng c anh nh n xét b ng vài t v i ý ngh a t t, cô c ng s m ng th m, gi ng nh b ây gi .

L n này, V ng C An không h nh c n nh ng chuy n ngoài công vi c. Hai ng i nói t chuy n d án n v n nhân s , Tô M t t t nhiên c ng nh c n v V ng T Nguy th ng xu t hi n B o Thu n trong th i gian g n ây.

Tô M t r t ghét con ng i c a V ng T Nguy, cô c ng bi t b a c m này không n gi n nên ch k m t s tình hình theo ki u l p l n c ôi. Hôm nay, cô ch u ng trà, không u ng m t gi t r u nh ng l i nói nhi u h n th ng l .

ây không ph i d u hi u t t lành, Tô M t nh c nh b n thân r i ng ng u nhìn ra ngoài c a s . Bu i êm n s m h n th ng l , mây mù che ph b u tr i nh s p có m a.

V ng C An thanh toán, hai ng i v a ra ngoài, h t m a to b ng h t u r i xu ng, không bao lâu sau m a tr ng xóa, h t vào m t hai ng i. Bên ngoài gió l n, th i b t cây c i, phía xa xa n i ti ng s m. V ng C An không lái xe nên i nh Tô M t m t o n. Anh h i: “Em xe âu?”

“ u ng phía tr c”.

“Sao xa v y?”

“Tôi s trong này không có ch ”.

“Ch ng ph i bên c nh c ng có th hay sao?”

“Tôi không nh ch này có bi n c m hay không, s b ghi bi n s ”.

“Gi này c nh sát v nhà n c m h t r i, còn ai ch y n ây ghi bi n s c a em?”

Tô M t c ng c m th y mình ã lo xa.

V ng C An nói ti p: “Nhìn tr c ngó sau, em mu n vi c gì c ng toàn v n nh ng th c t , ch ng vi c nào suôn s ”.

Tô M t coi nh không nghe th y. Ng i àn ông này n chuy n c n con c ng không quên “nói kháy” cô. Cô l i ngh , hay là anh ã t c m c ích nên không c n kiêng dè. Cô nh t th i bu n b c trong lòng, i d i hàng cây, cách xa anh m t chút.

Ai ng V ng C An nói ngay: “Có s m ch p, em l i ng d i g c cây, không s b sét ánh ch t à?”

Tô M t b anh d a, l i v i vàng i ra ngoài.

V ng C An c i c i: “N i t tr ng càng d b sét ánh trúng”.

Tô M t tr ng m t nhìn V ng C An, cu i cùng i bên c nh anh. Cô th m ngh , có b sét ánh thì ánh trúng c hai cho xong.

Anh nhìn th u tâm t c a cô, nói m t câu: “ ng i g n quá, n u sét có ánh thì ánh m t mình em thôi”.

Tô M t t c gi n ng ng u l m anh, qu nhiên nhích ra xa nh ng l i b anh gi tay kéo l i g n.

M a r i x i x , tóc cô t r t, dính vào m t. Cô nh vén tóc ra sau tai nh ng th y anh v n nhìn mình ch m chú. oán g ng m t mình bây gi ch c ph n son nhòe nho t khó coi, cô li n cúi u né tránh. ang nh gi tay che, anh ã nhanh h n m t b c, giúp cô vu t tóc, sau ó che trên nh u cô.

Tô M t ng n ng i, cúi m t i hai b c, trên vai l i xu t hi n chi c áo vest c a àn ông. Cô a m t quan sát, V ng C An i r t nhanh, áo s mi tr ng trên ng i anh ã t m t n a, dính vào thân hình, l ng nét c b p r n ch c. Tô M t v i i theo anh. “Tôi c ng m c áo khoác, anh c m áo c a anh i!”

V ng C An h t kiên nh n, càng i nhanh h n. “Cho em m c thì em m c i!”

Cô h i ng ng ngừng. Chi c áo vest v n còn h i m c a anh, ch t li u v i cao c p dùng che m a, ch n gió r t m áp và d ch u. Cô thu ng i vào trong chi c áo, th m ngh , v a r i là k o ng t, bây gi là áo khoác, lúc l i d ng ng i khác u là chiêu này.

Hai ng i lên xe, V ng C An ng i gh lái ph . Tô M t dè d t h i: “ i ng b bi n?”

Anh “ ” m t ti ng.

Tô M t li c nhìn anh, không tìm c h i: “Anh có l nh không?”

“Không l nh”. Anh t a vào gh , nhìn ra ngoài c a s , tr m m c su t o n ng.

i qua khu v c trung tâm, m a nh d n. Xe x p thành hàng dài, di chuy n trên ng ph v it c rùa bò.

Quán bar, h p êm hai bên ng nh p nháy ánh èn, lung linh s c màu. Bậy gi m i b t u cu c s ng v êm, n i vui ch i gi i trí t p trung m t ch , bên ngoài các lo i xe h i sang tr ng, th nh tho ng m i l n m t vài chi c xe ô tô bình th ng không b t m t, trông nh gà gi a b y h c.

Tô M t không óng kín c a s xe. Cô có th nghe th y ti ng bàn tán c a ng i i bên ng: “C u nhìn kìa, ây là bi n s c a quân khu, chi c kia c ng là xe công, còn chi c kia n a...”

Tô M t không óng kín c a s xe. Cô có th nghe th y ti ng bàn tán c a ng i i bên ng. “C u nhìn kìa, ây là bi n s c a quân khu, chi c kia c ng là xe công, còn chi c kia n a...”

“Chi c ó trông t th t”.

“ úng là ch ng hi u gì c . C u xem l i bi n s xe i, c c óách y. Ng i ta l ng l nên m i th ...”

Tô M t không thích lái xe qua khu v c ph n hoa náo nhi t, ng i ông xe nhi u, ng t c, lãng phí x ng d u. Cô ch t nh ra, ti n x ng l n tr c v n ch a thanh toán v i công ty. Tình hình tài chính c a công ty không t t, m c thanh toán c ng r t h n ch ...

V ng C An t nhiên c t gi ng l nh lũng: “D ng xe!” Gi ng nói c a anh v n r t àn ông, bậy gi ng ng sát khí. Tô M t run tay, p phanh xe theo ph n x .

Tài x phía sau b m còi inh i.

Tô M t nh th n, bậy gi ang trên ng, d ng xe th nào c? Cô nói: “Có ph i v a r i tôi i lên v ch k ng? Không ph i b ch p nh r i y ch ?” Cô a m t quan sát, m i phát hi n s c m t V ng C An r t khó coi. Anh nhìn ch m ch m m t h p êm bên ng. Sau ó, anh không nói m t l i, xu ng xe r i óng c a ánh “s m”.

Tô M t ch ng hi u u cua tai nheo th nào nh ng v n c m th y lo l ng. Do d m t lát, cô lái v phía tr c, tìm m t ch tr ng xe. Sau ó, cô ra kh i xe, i tìm ng i.

Bên ngoài h p êm ó c trang trí xa hoa, bên trong vòng vòng vèo vèo. Tô M t i m t vòng m i nhìn th y V ng C An.

Anh ang ng i m t góc hút thu c. Có cô gái mang r u n, nhân ti n b t chuy n, anh coi nh không nghe th y. Cô gái t i m y l n nh ng V ng C An v n không chú ý, ch l ng l ng i m t mình.

Cô gái ó d ã quen v i c nh này, v a quay ng i li n x m t. C u thanh niên ng i bên qu y bar trên ch c: “L i b ngó l r i, ch m ph i cái ình bao nhiêu l n v n không b c u c sao?”

Cô gái nói: “Anh ch ng hi u gì c , khó nh n nh v y, khi ánh h m i có c m giác chỉ n th ng”. Cô ta li c qua bên ó, “Anh nhìn b qu n áo c a anh ta, nhìn c b p d i l p áo ó, không ph i lo i mà trai bao nh anh có th so sánh”.

C u thanh niên t v khinh th ng, b u môi: “C nói th ng ra là cô hèn...”.

Cô gái tr ng m t. “Cút!”

Tô M t l y m t chai u ng không c n, c t ngang l i b n h : “Xin h i... anh y n n i này ph i không?”

Cô gái t ra phòng, ch u ng r u mà không tr l i.

C u thanh niên l i t ra nhi t tình: “ úng v y, m y tháng nay, à không, kho ng n a n m nay, anh ta th ng n ây. Anh ta ch ng ý t i ai, ch u ng r u m t mình”. C u thanh niên c ý h i: “Anh ta là ng i àn ông c a ch ph i không? Tôi th y tóc mai c a anh ta i m b c, ch c c ng l n tu i r i. C u ng nh v y không c âu, ng i già ch u sao n i, ch mau khuyên anh ta v nhà i”.

Cô gái ánh c u thanh niên m t cái: “Anh nói ai già ch ?”

C u thanh niên b c t c: “Tôi nói ng i àn ông c a ch ta, cô xúc ng gì ch ?”

Nghe nh c n t “n a n m”, Tô M t b t giác ng n ng i. Cô ch t hi u ra v n , ch c ch n V ng Ti n lúc còn s ng th ng n n i này ch i nên b c u t i ây t ng nh con trai. Cô th dài, ti n l i g n V ng C An, kéo chai r u trên bàn ra xa m t chút. Cô v n nh nh c anh u ng ít thôi nh ng khi n bên c nh anh, cô l i không n lên ti ng.

V ng C An li c nhìn Tô M t, qu nhiên anh ch ng ý n cô. Anh t rớt y ly r u, u ng c n r i t c c xu ng bàn. C th , trên bàn xu t hi n thêm hai chai r u tr ng không. T u l ng c a anh không t i, u ng ba, b n chai c ng ch a say, m t ch ng . M t lúc sau, có v nh ã u ng tho i mái, anh rút m y t ti n ném xu ng bàn, ng d y i ra ngoài.

V ng C An âm ph i m t ng i. Ng i ó có v say kh t, ng không v ng.

V ng C An ch ng thềm nhìn, l p t c vung tay tung cú m vào m t ng i ó. Tô M t gi t mình, nh ng n c n nh ng b anh y sang m t bên. Ti p theo, cú m th hai c ng trúng ích. Xung quanh vô cùng huyền ảo.

Ng i ó b ch y máu m i, ôm m t n m s p xu ng bàn, hét vài ti ng. M t lúc sau, h n m i ng ng u nhìn V ng C An.

Ng i bên c nh v i xông vào ng n c n. “Ch không c n th n ng ph i, sao anh có th tùy ti n ánh ng i?”.

V ng C An nheo m t, b dáng có v say r u. Anh gi tay túm c áo ng i g c trên bàn, ép h n ng d y, l i quan sát k g ng m th n r i m i lên ti ng: “Hóa ra là ông ch Th ng, tôi còn t ng tên kh n nào có m t nh mù, tôi xin l i...”

Th ng Thu n b anh si t c n m c không th n i, ph n nào t nh r u. H n v a s v a t c gi n, m t au rất. Bây gi thân ph n c a h n khác tr c, i ph ng c ng không ph i lo i vô danh ti u t t nên trong lòng h n c ng kiêng dè. M t khi phát ti t l i s ng i xung quanh bàn tán, trong tay c m chai th y tình nh ng không th n n vào i ph ng. Có ng i h i h n có c n báo c nh sát không, Th ng Thu n anh m t, nhìn ch m ch m vào V ng C An. Do d m t lúc, h n lên ti ng: “Ng i quen, u ng nhi u nên hi u l m”.

V ng C An c i, ng m i u thu c, v vai Th ng Thu n. “Ng i anh em t t”.

Th ng Thu n g t tay anh, lo ng cho ng i vài b c. Nhìn th y Tô M t bên c nh, h n r t ng c nhiên. H n t ng t quay u nhìn hai ng i v dò xét.

Tr ng ng c Tô M t nãy gi v n p thành th ch. B t g p ánh m t c a Th ng Thu n, cô thót tim, b t giác lùi ra sau l ng V ng C An, túm l y cánh tay anh. T tr c n nay không có ng i quan tâm ch m sóc, cô ch có th g ng g ng, ng th i t l y ó làm ni m vui, nh ng bây gi cô c m th y ph n không c n ng y trang thì m i h nh phúc.

Cánh tay àn ông r n ch c, tràn y s c m nh, bàn tay anh v n cu n ch t. Không bi t nh ng n c n hay v v , tay cô tr t xu ng d i, nh nhàng n m l y bàn tay anh, c m giác các ngón tay anh t t th l ng.

M i ng i xung quanh d n t n i h t.

Tô M t theo V ng C An ra v . Lên ô tô, anh v n im l ng. n khi xe l i bên ngoài ngòi bi t th g n b bi n, anh m i lên ti ng: “Mu n r i, em mau v i!”

Ngh n chuy n x y ra tr c ó, cô v n gi t mình thon thót. ang nh lên ti ng h i thì i n tho i c a anh ch t chuông. V ng C An rút máy di ng, li c qua màn hình, xu ng xe r i b t máy.

Tô M t t a vào thành gh ng ng i m t lúc. i anh i vào trong sân, cô m i n máy. Xe ô tô m i i m t o n, Tô M t ch t nhìn th y áo khoác ngoài c a anh v t trên thành gh . Cô gi tay s , áo khoác t m t n a, ang ngh c m v gi t s ch r i tr l i anh sau, ngón tay cô l i ch m vào túi áo c m c m. Cô thò tay vào trong, mò th y chùm chìa khóa, không ngh ng i, l p t c quay u xe.

Xe ô tô v n bên ngoài, c ng ra vào không khóa. Tô M t v a i vào li n nghe th y ti ng nói chuy n.

V ng C An ang ng ngoài c a ngôi bi t th . Anh cho tay vào túi qu n tìm chìa khóa nh ng không th y. Anh c ng không v i tìm, ti p t c nói chuy n i n tho i. êm t i yên t nh, gi ng nói c a anh tr m th p, l v m t m i.

Tr c ó Tô M t không ý anh nói gì, cho n khi anh nh c t i V ng T Nguy, cô m i chú ý l ng nghe.

V ng C An nói v i ng i u kia i n tho i. “Hôm nay tôi tìm ng i dò h i tình hình, nghe nói V ng T Nguy g n ây qua l i thân thi t v i V ng Á Nam. Công ty mà lão Ng y ti p xúc là công ty Sùng V n, nhi u kh n ng c ng liên quan n th ng ó...”

Tuy Tô M t ã s m chu n b tinh th n nh ng khi nghe anh nói th ng th ng nh v y, trong lòng cô tr nên l nh giá.

L i nghe anh nói ti p: “Tin t c n càng d dàng, tin c y càng th p. Bà già ó r t sáng su t, s không s su t nh v y. Tôi oán có l bà ta gi ng ông kích tây. H n n a, dù có m i lá gan, V ng T Nguy c ng ch ng dám gi qu v i tôi. Lo i ng i này không có ti n , chúng ta ch ng c n lãng phí th i gian vào nó. Anh hãy i u tra m t công ty khác ti p xúc v i lão Ng y, n u là công ty c a nhà h T ng thì v n t ng i nghiêm tr ng. ó là bên nhà ch ng c a V ng Á Nam... Dù m i m y n m không qua l i nh ng d u sao c ng là thân thích”.

Ng i u máy bên kia l i h i câu gì ó, V ng C An nói ùa: “Phó phòng Tri u, tôi tìm ai dò h i tình hình, c n ph i báo cáo c th v i anh hay sao? Tôi nói th nào thì anh c làm v y, n a êm n a hôm anh không i ng , g i i n tho i h i nhi u th làm gì? Ban ngày anh r nh r i quá nên êm anh không ng c hay sao?”

Lão Tri u v i gi l , V ng C An nói ti p: “C n c vào quan h gi a Tô M t và V ng Á Nam, nh ng l i nói c a cô ta không th tin hoàn toàn. Có l nên suy ngh ng c l i m i là áp án chính xác”.

Nghe n ây, Tô M t nh chìm xu ng áy v c sâu. D i s t n công c a k o ng t vào áo m, th n h n c a cô ã l l ng t n ph ng nào, trong khi ng i ta v n hoàn toàn t nh táo. Tu vì c a hai ng i cách bi t l n nh v y, có l ki p sau c ng không th rút ng n kho ng cách.

V ng C An cúp i n tho i, l i thò tay vào hai bên túi qu n nh ng v n không tìm th y chìa khóa. Anh t nhiên nh ra i u gì, quay ng i v phía c ng bi t th .

Tô M t i t i, a áo khoác.

V ng C An c m áo khoác, qu nhiên nhìn th y chòm chìa khóa. Anh không lên ti ng.

Tô M t ng m ngh r i lên ti ng: “Th t ra anh không c n thi t ph i vòng vo, nghi ng tôi nh v y”.

Có nh ng v n cô th n tr ng né tránh su t bu i t i, nh th ch c n ch c th ng l p gi y b o v này là cô và anh s ch ng còn gì. Thành tín gì ó, lòng t tr ng gì ó u hóa thành h không.

V ng C An im l ng nhìn cô.

Trong lòng Tô M t bu n bã nh ng cô b t giác m m c i. “Dù không th làm ch t ch c a t p oàn có tên trên sàn ch ng khoán, ch t ch V ng i ngh làm trai bao c ng v n có c m n nh th ng.

Cô quay ng i b i, n c ng ra vào, nghe th y anh nói: “Không ph i tôi không tin em. V ng Á Nam ã ngh ra chiêu dùng v t ng v n u t th tôi, bà ta nh t nh phòng em. Vì v y nh ng l i bà ta nói v i em, nh ng chuy n em nhìn th y, ch a ch c ã là s th t”.

Tô M t d ng b c, th m th dài.

V ng C An nói ti p: “Bây gi tình hình công ty không t t l m”.

Tô M t quay u nhìn anh.

V ng C An d ng nh r t n o. Vài phút sau, anh m i lên ti ng m t cách khó nh c: “Con trai tôi không ph i vô duyên vô c tr t chân r i xu ng n c. Lúc b y gi nó hít “b t tr ng”. Th ó là do Th ng Thu n a, b i vì tôi và h n t ng có khúc m c trong chuy n làm n”. Ng ng m t lát, anh nói ti p: “ ã n n c này, tôi không th thua. Th ng Thu n có gia th , có a v , n u tôi thua c An Th nh thì s không còn cách nào u v i h n”.

“Có lúc... Không ph i, n a n m nay, tôi c ngh V ng Ti n v n ang Canada, i n Giáng sinh c ngh , nó m i quay v , nh ng khi tôi g i i n cho nó, s không bao gi có ng i nghe máy...”

Tô M t c g ng ki m ch nh ng n c m t v n giàn gi a. Cô mu n khuyên nh , ch t phát hi n mình nói n ng l n x n: “Anh không th c nh v y mãi. Anh còn tr , không th ánh c c c b n thân...”.

V ng C An không mu n nghe. “M i ngày, ch c n m m t, tôi li n ngh làm th nào m i có th gi t ch th n”. Anh c i. “C i này, tôi s không c gi i thoát...”

Ghi chú:

1. M cánh chu n: lo i m các quan viên th i x a th ng i. Âm ch vi c lên làm quan.

2. Âm ch tên Chung Thanh.

3. T ng cái ng h : ng âm v i t “lo ma chay cho ng i thân”.

4. Th c và tr ng là n v o chi u dài c a Trung Qu c. 1 tr ng b ng 10 th c, 1 th c b ng 1/3m.

5. D ch ngh a: Em gái là ng i ph n y u u i, trong tình c m ch quanh qu n m t ch , b tình c m trối bu c, vì v y b n nên th ng xuyên quan tâm n cô y.